

هەندى رايەلى نيوان شيعرەكانى

حافى شيرازى (۱۳۲۵-۱۳۸۹) و

مەولەوى تاوگۆزى (۱۸۰۶-۱۸۸۲)

پ.ى.د. ئەنۋەر قادر محەمەد / زانكۆى سلىمانى / سكولى زمان

پيشەكى

ئىمە پيشتر لە چەند تويزىنە وەيەكدا* كە لە روانگەى دەقناويزانە وەن، ئەم زاراوەو چەمكەيمان تا ئاستىك روونكردۆتەو، بەتايبەتى يەككە لەو تويزىنە وەنەش بە بەكارهينانى ميتدۇى زاناي فەرەنساىى جىراد جىنيته و ئەمەى بەردەستىشتان ھەر ئەو ريبازە دەگرىتە بەر.

با سەرەتا ھەر لەم بارەيەو بە بۆچوونىكى خۆى دەستپىكەين كە دەلى: "... بۇ ئەم ساتە (تەنيا) ئەوەى مەبەستە لە تىكست پۋالەتى transcendenc (تپپەراندىن و بەزاندى دەقىەتتە)، ئەگەر پووتريشى بەكەينەو ھەموو شتىك كە لە پەيوەندىيەكى كراوە يان شاراوەى تىكستەكانى تردايە. من بەمە دەلىم transtextuality و ئەم دەقناويزانە تەنەت تايبەتەندىيە چەمكە "كلاسيكىيە"ى يوليا كرىستۇقاش دەگرىتەو، مەبەستە لەمە بوون يان نەبوونى ئەو ئامادەى دەقاودەقە (كەم يان زۆرە) سەرجمەيەى تىكستىكە لە يەككى تردا". (۴، ل ۲۰۰)**

ھەر لەم پووەو زاناي ئەدەبىناسى سويدى ك.ئىسپمارك دەربارەى دىدى دەقناويزانى ج جىنيت و دابەشكردەكەى دەلىت: "گەلى تويزەر لە تويزىنەوەى جىجىادا ھەلى دابەشكردى ئەم {ميتۆدەيان} داو، بەلام لە ھەموويان جەسوورو بويرانەتر ج. جىنيته لە كتيبەكەى palimpsestes "الأطراس"دا". (۸، ۲۲ل)

ديارە ئەم بەرھەمەى ج. جىنيت چ لە رووى دابەشكردىن و چ لەكاتى ليكدانەو و شىكاريدا يەككە لە سەرچاوەكانى ئەم تويزىنەوەيە. ھەرچەندە وەك ئەدەبىناسان ئاماژەيان پيداو، لەگەل نرخ و بايەخى گۆشەنيگاكانى ج. جىنيتدا، ھيشتا نە خۆى و نە زانايان بە تەواوى و پەھايى بۆچوونەكانى وەرناگرن، بەلام پووبەريكى بەرفراوانى لە تويزىنەوەى دەقناويزان و چەسپاندى ئەم شيوانى ليكۆلینەو ھەدا گرتۆتەو. ھەر بۆ روونكردەوەى زياترى "دەقناويزان" پیناسەيەكى ترى ك.ئىسپمارك دینینەو، دەلى: "ئەگەر بمانەو و نەمانەو ھەموو پامانيك ديالوگ لەگەل پانانەكانى پيشوودا دەربارەى ھەمان بابەت، ھەرەك لەگەل ئەوانەشيدا كە دین - دادەمەزىننى، كاردانەو ھەيان تیدەگا و ھەرياندەگرى. ھەر ئەوكاتەش دەتوانرى

* بېوانە ئەم ژمارانەى گۆقارى زانكۆى سلىمانى (B): (ژمارە ۱۸)، تشرىنى يەكەمى ۲۰۰۶، ژمارە (۲۲) ئەيلووى ۲۰۱۱، ژمارە (۲۸) كانوونى دووھى ۲۰۱۲.

** سىستىمى كۆد بۆ پەراويزەكان بەكارھاتو، واتە: ژمارەى يەكەم ئاماژەى سەرچاوەكەيە لە لیستی سەرچاوەكاندا و (ل) یش لاپەرەكەيەتى.

لەو دەنگە تەنیاپە تېگەن كە لە پىزى بەيەكەوئى دەنگە ئامادەكانى تردا گەشە دەسەنپت و دەخەملى".
(۸، ل ۲۰)

ئەو بۆچۈنەنەى ھىنماننەو جەوھەرى دەقناويزان - پايەل و پەيوەندى نىوان تىكستەكان، جا چ ھى "پيشينه" يان ئەوانەى "دواينەن" و ئامادەن - دەردەخەن. بەواتايەكى تر لە دەرى ئەم جوغزى تۆرە بەيەكداچوئى تىكستەو ئە بەرھەمىكى پەسەن دەئافرىئىت و ئە دەتوانن لە تىكستىش بگەين. ئەركى ئەم جوڑە تويزىنەوانەش ئەوئەيە كە ئەو پايەلە "ديار" و "شاراوانە" بداتە بەر پۇشنايى و بتوانى ئەلقەى جياجياى بەرھەمى تەنیا دانەرىك، يان ھى قۇناغىك و چەندىن قۇناغ پىكەو گرىداو پەيدا بوون و گەشەسەندى دياردەو بەرھەمە ئەدەبىيەكان دەربخا.

ھەر بۇ زياتر سەلماندىن و چەسپاندنى بابەتەكەمان دەگەرپىنەو لاي ھەمان ئەدەبىناسى سوئدى كە دەلى:
"بارت {مەبەستى رۆلان بارتە} گوى بۇ ھەموو ئەو زاپەلەو دەنگانەى تىكدەچرپىن و بە جوړىك كە ھەم بىناون و ھەم بە زەحمەت دەناسرىنەو - شلدەكا. روانگەى بارت بەشىوئەيەكى بايەخدارو بەرچا و ئەو دەرووبەرە زمانىيە فراواندەكات كە بە دەورى تىكستە ئەدەبىيەكەوئى. ئىنتەرتىكستوالىتى زۆرەى جار ئەوئەيە، چۆن بەگشتى وا بگەين، كە لە تىكستىك بگەين و چىژى لى وەرېگرين. يان وەك تىوئرىستى ئەدەبىناسى قوتابخانەى نوئى، لاورىنت جىنى، تىبى دەگا، لە دەرى دەقناويزانەو ناكرى و ناشى لە ھىچ دەقىك بگەين". (۸، ل ۲۳)

كلومى ئەم پيشەكىيە، بە گۆشەنىگى خودى ج. جىنىت دەربارەى لايەنەكانى ترى مېتودەكى دەكەين و دواتر دەچىنە سەر تەتبىقكردنى بە نمونەى شىعرييەو، دەلى: "ئىمە لىرەدا ژانرو ياسا و پىساكانىانمان ھەن: theme (بابەت)، مۆدىل (تايپ، جوړ)... ھتد من لە پروئىكردنەو بەدواچوونىاندا archetext and archetextuality "كۆكەرەوئى دەق" يان ناو لى دەنىم". (۹، ل ۲۰۱)

جوړەكانى مېتودى ج. جىنىت

ئىستاش ئىمە ھەر پىنچ جوړى ترانستىكستوالىتەكەى ج. جىنىت بۇ تويزىنەوئى شىعري حافزى شىرازى و مەولەوئى تاوگۆزى دەخەينە كارو بە نمونەى شىعرييەو ھەولى دۆزىنەوئى پايەلى ديارو ناديارى شىعرييان دەدەين:

۱- Intertextuality "دەقناويزان بەمانايەكى سنووردار": ئەمە زاراوئەكى يوليا كرىستۇقاىەو ئەو بۇ ھەموو مېتودەكە بەكارىدىنى، بەلام ج. جىنىت بە جياوازى لە ئەو تەنیا لەم چەمكەندا سنووردارىدەكات: allusion "ئامازە"، citation، qutation، "تىپەلكىش" و plagiarism "دزىنى ئەدەبى"... و ئىمەش پراكتيزەيان دەكەين.

۱- allusion "ئامازە" ئەوئەيە كە: "ئامازەيەكى ناراستەوخۆى سەرچاوەيەكى پاگوزارى ھەندى پروداو، كەس، شوين يان كارى ھونەرىيە كە سرووشت و گونجانى لەلايەن نووسەرەو پروئىكردنەو، بەلكو پروبەرووى خوينەر دەكرىتەو كە پىيان ئاشنايە... تەكنىكى ئامازە لە كورت و پوختكردنى ماناى مېژوويى يان نەرىتى ئەدەبىيدا دى، كە دانەر و خوينەر ئەو ئەركە دەگرنە ئەستۆ و تىيدا بەشدارن". (۲، ل ۷)

بۇ ھىنانەوئى نمونە بۇ "ئامازە" لە شىعري حافزەو دەستپىدەكەين، دەلى:

خما ھەمە در جوش و خروشنند ز مستى

لیره‌دا به‌ناشکرا حافظ هاتووہ دوو چه‌مکی دوالیزمی دژی وهک "حقیقت" و "مجاز"ی هیناوه که به پروالته دژن و نهینا یه‌کدی ته‌واو ده‌کهن... دواتریش "می"ی هیناوه، که نه‌گهر به‌مانا ناسایه‌که‌ی وه‌ریگرین کاریکه که نه‌ک ههر به‌گویره‌ی دابی موسولمانه‌تی نه‌یی لی کراوه، به‌لکو به یه‌کیک له گوناوه گه‌وره‌کان ده‌ژمیردریت... به‌لام له عورفی سو‌فیه‌کاندا هه‌میشه "مه‌ی" مه‌ودایه‌کی تری وه‌رگرتووہ و چه‌نده‌ها پیناسه‌ی بوکراوه، له چه‌مکی "دنیا‌یی" یه‌وه بو "نه‌و دنیا‌یی" یه‌که گو‌یزراوه‌ته‌وه، یان به‌واتایه‌کی تر په‌یوه‌ندیه‌کی دیالیکتیکیان له‌نیواندا دروستکراوه... حافظ له‌م وینه‌یه سیبه‌رو په‌نگی نه‌خشاندووہ، که زور به‌رجه‌سته و به‌رچاوان.. با بزاین، مه‌وله‌وی له‌م پرووه‌وه چی ده‌لی:

ههر وه زور مه‌ندهن نیم نه‌ف‌س باقی واده‌ی دهره‌ته‌ن، هانا، هه‌ی ساقی،
ده‌وری دهر وه‌ناز وه پیاله‌وه ژه‌نگ دل وه جام مه‌ی بماله‌وه

.....

ئیحیام کهر وه جام ساف یه‌ک مه‌نی به‌لکوو بمانوون، په‌ی غه‌می هه‌نی (۱۹، ل ۹۲)

ئیمه لیره‌دا له زاروه‌ی "ناماژه" ده‌دوین، که شاعیری‌ک به‌ناگا یان بیئاگا، "به‌شیوه‌یه‌کی کورت و چرو پوخت" ناماژه‌ی مؤتیفیک، بیروکه‌یه‌ک، وینه‌ی شاعیری‌کی تر ده‌کاو به خامه‌ی خو‌ی دایده‌پریژیته‌وه، به‌لام له زه‌ینی خوینهر یان تو‌یزه‌ردا یه‌کسه‌ر به‌ره‌مه‌ی شاعیری "پیشینه" بلاچه‌ده‌داو به‌رجه‌سته ده‌بی... با بزاین کو‌دی هاوبه‌شی به‌یتی سه‌ره‌وه‌ی حافظو نه‌م چه‌ند دی‌ره‌ی

مه‌وله‌وی چونه‌وه هه‌ردووکیان چو‌ن تیشکو‌ی "مه‌ی" یان کردووہ وینه‌ی ناوازه‌یان لی نه‌فراندووہ. مه‌به‌ستی هه‌ردوو شاعیر له‌م دوو نمونه‌یه‌دا که هیناماننه‌وه به‌هو‌ی هی‌زی مه‌یه‌وه نازادبوونه له ته‌می دل و دهروون و هه‌ولدا‌نه بو به‌رچاوی ژیری پروونبوونه‌وه... نه‌گهر حافظ کورت و چر له به‌یتی‌کدا نه‌مه‌ی کردبی، نه‌وا مه‌وله‌وی فوکوسی وینه‌که‌ی نه‌وی به‌ سئ دی‌ر کردووہ و به‌ وینه‌یه‌کی میناتوری تابلویه‌کی خوازه‌یی (نه‌لیگو‌ری) نه‌خشاندووہ، که زی‌تر پلاستیکیه‌وه ده‌چیته چوارچیوه‌ی نیگارکی‌شانه‌وه، چو‌ن؟ مه‌وله‌وی به‌ ناسته‌م گیانی تی‌دا ماوه، پرووی ده‌م له (ساقی) ده‌کا، که هی‌زی‌کی فریادپه‌سه، به‌ هه‌چ مه‌ودایه‌ک لی‌کبدریته‌وه، سا نه‌گهر به‌مانا هه‌ره‌به‌رزه‌که‌ی (کردگار) یان هی‌زانیکی خوارترین. نه‌مه بزواندن و ریاکردنه‌وه‌یه‌ک لای خوینهر به‌دیده‌هینئ، هه‌روا چونه‌تی کیشانی جموجوولی به‌ نازی (ساقی)، {ده‌وری دهر وه پیاله‌وه}، دی‌سانه‌وه نیگاریکی بزواوه‌وه هه‌ستپیکراوه، دواتر به‌ره‌وه دهربرینی "ژه‌نگ دل" و "جام مه‌ی" که هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌یه‌ک "مه‌حسوس" و "مه‌عنه‌وی" یان تی‌دایه، له یه‌که‌میاندا دوو وشه‌ی "ژه‌نگ" و "دل" نه‌گهر به‌ته‌نیا بیانگری هه‌ستپیکراون، به‌لام که لیکیان بده‌ی، دل ژه‌نگی له‌کو‌ی بوو؟ هه‌رچی "جام مه‌ی" یه، راسته جام و مه‌بیش هه‌ردووکیان به‌ته‌نیا مه‌حسوسن و په‌نگه به‌ته‌واوی وه‌ک لی‌کدانی "ژه‌نگ و دل" نه‌بن، به‌لام له‌م لی‌کدانه‌دا "مه‌ی" له واتا فه‌ره‌ه‌نگیه‌که‌یه‌وه گو‌یزراوه‌ته‌وه بو مانای خوازه‌یی، که مه‌به‌ست لی‌ی "مه‌یی حه‌قیقیه‌ نه‌ک مه‌جازی"، چونکه له نه‌جامدا "ژه‌نگ دل" پاکده‌کاته‌وه و واتایه‌کی ئیدیالی وه‌رده‌گری... ده‌توانین بلین لای حافظ تا ناستیکی باش بو‌نی نه‌وه‌ی لی دئ که مه‌یی راسته‌قینه‌گه‌یاندیه‌ته "دل‌نیا‌یی"... به‌لام لای مه‌وله‌وی، هیشتا "په‌ی غه‌می هه‌نی"، دل‌نیا نییه‌وه چاوه‌ری "خه‌میکی تره"... نه‌وه‌ی ده‌شبئ بوتری، که مه‌وله‌وی توانیویه‌تی داهینه‌رانه، کو‌ده‌کانی

حافظ به کاربهنی و کپریکی له گه لدا بکاو برشتی خامی داهینه رانهی خوئی به هه مان که ره سه دهر برپری و له هونه ری "ناماژه" دا بالاده ست بی.

هه ری بۆ هه مان زاراوهی "مه ی" و بۆ ئه وهی که زیاتر به لگه ی شیعری بۆ بۆچوونی ئه وهی که "مه ی" لای ئه م دوو شاعیره دووره له به کارهینانه زه مینیه که ی، نمونه ی تر له شیعری هه ردوو شاعیر ده هینینه وه، حافظ ده لی:

بیخود از شعشعه پرتو ذاتم کردند باده از جام تجلی صفاتم دادند (۱۳، ص ۱۰۷۵)

شاعیر به "جام تجلی" له "صفات" که یلبوووه له بهر دره وشانه وهی گپری "ذات" دا بیخودو مه ست بووه... هه موو ئه م کۆدانه ی شاعیر له م به یته دا به کاربهنان، له ده وری به های به رزی یه زدانی و پۆشنایی "ذات" و "صفات" ی ئه و دسوورپینه وهو شاعیریان که مه نکیشی لای شکۆو به های ئیدیالی کردوه.

زاراوه کانی دیوی ده ره وهی ئه م به یته، له کۆری "مه ی" و پیکهاته کانی سازدانی ئه و که ش و هه وایه وه وه رگراون، به لām شاعیر به هه ندی هیماو کۆد خوینهر وریاده کاته وه، که نه کا کوت و مت و به پرواله تی ده ره وهی به یته که وه گیربختات، هه رچه نده ئه وه نده ی په یوه ندیی به "چپژ و پاشخان و توانای ئه ده بیی خوینهر وه" هه بیته، که س ریگه ی لی ناگری، وه ک وه رگریک له روانگه ی دنیا بیینی خویه وه بۆ شیعره که بچی و چپژی لی وه رگری، سه ره پای ئه وهی له م به یته دا ئه و کۆدانه زۆر پوون و دیارن و قه تیسکردنی به یته که له پلانه دنیا بییه که یدا تا ئاستی مه حاله.

حافظ له به یته کی تر دا هه ندی سنووری دوگمای ئایینی ده به زینتی و زیاتر به ره و بیروکه و ماریفه تی "یه کیته ی بوون" ده رواو لای وایه "خۆشه ویستی" و "جوانی" ی کردگار له هه ر گه ردیکی ئه م گه ردوونه دا بلاوه و ده دره وشیتته وه و هه موو شتیك ده چیتته وه سه ر جه وه ره کوللییه که و ئه وهی له به یندا هه یه، پرواله تی و ئه لقه یه که له زنجیره یه کی به یه که وه به ستراو، بویه، هه ر له سه ر بنه مای مۆتیقی "مه ی و مه یخانه" ده لی:

در عشق خانقاه و خرابات فرق نیست هر جا که هست پرتوی روی حبيب هست

(۱۴، ص ۴۰۴)

لیره دا (حافظ) فوکوسی کۆده کانی چ له رووی فیکره وهو چ له رووی هونه رییه وه کردوه، به لām سه رچاوه ی هه لگۆزتنی وینه شیعرییه که هه ر "مه ی و مه وداکانی مه ی و مه ستییه" .. ئه وهی به ره و "یه کیته ی بوون" ده چی، جیاوازی نه کردنه له نیوان "خانقاه" و "خرابات" که ئه مه به پرواله ته ئاشکراکه ی له چاوی ئایینه وه گوناهیکی گه وره یه، .. به لām شاعیر له وینه یه کی شیعری وه: "پر توی روی حبيب" دا، خوینهر هوشیار ده کاته وه، ها! ناگات لی بی، له به یته کی تر دا که هینامانه وه، "پر تو ذات و تجلی صفات" هه بوو.. یان ئه م به یته ی حافظ که ده لی:

آنجا که کار صومعه را جلوه میدهند ناقوس و دیر و راهب و نام صلیب است

(۱۴، ص ۳۰۴)

ئه مه نه ک هه ر ناماژه ی بیی "یه کیته ی بوون" ه، به لکو ریك شیعره که ی ئیبنولعه ره بی (۱۱۶۵-۱۲۴۰) مان بیرده خاته وه که ده لی:

لقد صار قلبي قابلاً كل صورة فمرعی لغزلان و دیر لرهبان

و بیت لأوثان و كعبة طائف و ألواح توراة و مصحف قرآن

أدين بدين الحب انی توجهت ركائبه، فالحب دینی و ایمانی (۲۲، ص ۷۸۸)

که واته ئه مه ئه وه ده گه یه نیته که حافظ خۆشی سه رچاوه یه کی تری هه بووه بۆ ده قئاویزان، ...

ھەر بۇ زياتر پۇشنىڭدەن ھەي ئەم بىرۆكانە بەيتىكى تىرى ھافىز دەھىنەنە، بەئاشكرا پرونىدەكاتە، كە بەكارھىنەنى ئەم زاراوانە نابىي بە پروالەت ۋە رېگىرېن ۋە ئەمە تەنیا سازدانى كەش ۋە ھەوايەكى ھونەرىيە بۇ گەياندنى مەبەستىكى ئايدىيالى ۋە پىيى وايە كە "عارف" بەھۆي پىرتەوى "مەي" ھە دەرك بە نەيىيەكانى بون دەكاو "گوھر" ى ھەركەسىك لە ھەدايە كە ئەم "لعل توانى" يە بزانى، دەلى:

عارف از پرتو مى راز نهانى دانست گوھر هرکس از اين لعل توانى دانست

(۱۴، ص ۳۲۹)

ھەمان بەيەكە ھە گىردانى دوو مەودايى چەمكى "مەي ۋە خواردەنە ۋە ساقى" لای مەولەويش دەبىن ۋە ئەمىش ۋەك ھافىزى "پىشېنە" ى سەوداي كىپىرې ۋە ھارىكارىي مۇزايىكى دەقى ھەبوو ۋە لەھەمان دەوربەرۋ دىيائى ئەدەبىدا پىگەيشتو ۋە لە سەرچاۋەكانى ھەمان بىرۋ ماریفەتى ھەگۆزىو ۋە توانىوئەتى شىعەرەكانى بگەيەنئە ئاستى رابەرەكانى شىعەرى پۇژھەلات بەگشتى ۋە ئەدەبى ئىرانى بەتايبەتى، {دىارە مەبەست لە ئىرانى، فارسى نىيە ۋە مەبەست لە ئەدەبە بە زمانە ئىرانىيەكان كە زمانى كوردىش، زمانىكى كۆن ۋە پەسەنىيەتى} .. با بە نمونە ۋە بدوئىن، مەولەوى دەلى:

هانام ھەر ۋە تۆن ساقى جەمىن جام ئىحياكەر ۋە ناز، جە مەي، مەردەي خام
چەنى خەفناي چەم بەدەر ۋە دەستش ۋەي ۋەي ۋە ئەومەي يەكسەر كەرمەستش
شىۋەي دانەي خال ئە تۆي جام مەي نەشئەي مەزەي تۆم بەدەش پەياپەي
مەست بوون تا مەحشەر ۋەي ئارەزووي يار جە نەفخەي ھاوار دلان بۇ بىدار
بەل خامى ۋە عەبەس، بەدنامى ۋە ھەوس ھەنى نە ئالەم نە زېناش جەرەس

(۱۹، ل ۱۵۸-۱۵۹)

مەولەوى لەسەرەتاي شىعەرەكەيدا كە بە "ئىمشەو" (ل ، ۱۵۸) دەستپىدەكات، باسى ھالەتى دەروونى ئالوزو پەشىۋىي خۆي دەكا، كە چۆن گىرىخواردو ۋە پەستىي دايگرتو ۋە، بۆيە لە بەيتى چوارەمى شىعەرەكەيدا ھانا بۇ "ساقى!" دەبا ۋە تەنیا فرىادپەسى دەزانى، .. جىگەي خۆيەتى نەرىتىكى ھونەرىي جىاوازي غەزەل - لىرىكى مەولەوى بەتايبەتى ۋە شاعىرانى بە گۆرانى - ھەورامى نووسىو باسبەكەين، ئەويش ئەو بونىادە (داستانىيە) يە كە بە زنجىرەيەك ۋە ئىنە ۋە دىپر فۇكوسى بىرۆكە ۋە ئەندىشەي شاعىر دەكرى، بەلام لای ھافىز بە نەرىتى شىعەرى كلاسىكىي عەرەبى - فارسى ھەست بەجۆرە سەرەستىيەكەي رىژەيى "بەيت" دەكرىت ۋە زۇرچار واتاكەي خۆي دەدات بەدەستە، ئەمەش ماناي ئەو نىيە ئەو جۆرە شىعەرە رايەل ۋە پەيوەندى لە سەرەمىدا نىيە ۋە چەردەيەك بەيتى جۇراوجۇرى دوور لەيەكن، بىگومان، ئە! بەلام ئەو بونىادە داستانىيەي كە لە لىرىكى ھەورامىدا ھەيە، جۆرە تايبەتمەندى ۋە تۇكمەيىيەك بە سەرەم شىعەرەكە بەيەكە ۋە دەدات، .. شىعەرى لىرىكى مەولەويش نمونەيەكى ھەرە ديارى ئەم گۆشەنىگا ھونەرىيە، .. جا با بىيەنە ۋە سەر شىكارىي شىعەرەكە، ئەگەر لای ھافىز لە تەنیا بەيتىكى سەرەكەوتو ۋە نەخشا ۋە بە چەند كۆدو لە ۋىنەي چىرۋ كۆكراۋەدا، ھەست ۋە سۆزى خۆي دەرىپىي، ئەوا مەولەوى بەو شىۋەيە شىعەرەكانى داپشتو ۋە باسمانكرد، .. لەم نمونەيەدا، بىجگە لەو سەرەتايەي باسكراۋ بۇ خۆشكردنى كەش ۋە ھەوا كە سازاندوويەتى، دىتەسەر پرووى دەم لە (ساقى) كردن، .. ساقى چ ھىزو دەستەلاتىكى ھەيە دەتوانى چى بۇ شاعىر بكا؟ .. ساقى: "جەمىن جام"، "مەردەي خام، جە مەي"، "ۋەناز ئىحياكەر"، .. كەواتە، دەكرى لىرەدا "ساقى" لە بەرزتەين پايەي شكۆ بەھادا دانىن. چونكە لەچاۋ تروكانىكا، كە ۋىنەيەكى زۆر زىرەكانەي ۋە ئىگەرىكى بالادەستە، دەتوانى بە (مەي) شاعىر مەست

بكات، دواتر شاعیر سەرنجمان بۇ نوقتەيەكى ديارىكراو دەبا ئەويش "خال" نە تۆى جام مەى"ە.. ئىمە لە واتاو مەوداكانى "مەى" دواين و پىويستى بە دووبارەكردنەوہ نىيە، بەلام ئىستە كۆدىكى تر "خال" ھاتوۋە، ھەرۋەھا "مەزەى تۆم" و "مەست بوون تا مەحشەر وە ئارەزوۋى يار" .. ديسانەوہ "نەفخەى ھاوار دلان بۇ بىدار" ... ھەريەك لەم وشەو دەرپرېنانە ھەروا بەبى مەبەست پىز نەكراون، .. "دانەى خال" لە ھەندى زاراۋەى سۆفیدا "خال" وەك: "چاو، برۆ، گيسو، عيشوہ،..." ماناى تريان ھەيە، برۋانە (۱۱)، ص ۱۲۶-۱۷۷).

مەزەش لە شتەوہ مروقىندراوہ بووہ بە "مەزەى تۆ" - پروى دەم لەيارەو، شاعیر دەيەوئى "پەياپەى" ھەيى، دوايى دوو زاراۋەى ئاينى كتيبە ئاسمانىيەكانى وەك "حەشر و نەفخ" كە فرىشتە - ئيسرافيل لە پوژى حەشردا دەدا لە "نەفخەى سوور" بۇ زىندووكردنەوہ بانگى بەرپابوونى قيامەتە، شاعیر پروالەتتىكى رىيالىي پى بەخشىوون بۇ ئارەزوۋى يارو بىداربوونەوہى دلن، واتە: لىرەدا "مەحشەر" كاتى دەستپىكى قوناغى ئەبەدىيەتە، بەلام ئەمە كراوہ بە پلانى داھاتوو و لىرەدا جەختكردن لە "مەست بوون لە ئارەزوۋى دیدارى يار"ە، .. بەلام دوا بەيتەكەى مەولەوى كلومكردنىكى بە پەندو ژىرى ئامىزە، كە تا ئاستىك لە جۆشى لىرىكى شىعەرەكەى كالكردۆتەوہ - بەلاى ئىمەوہ - وەك ئاۋ بە ئاگرادكردن وايە. دەتوانىن چەندىن نمونەى ترى ھەردوو شاعیر لەم بوارەدا، كە بە دەورى "مەى" و "ساقى" و "بەرچاۋو دل پرونى" و... ھتد دا دەسوورپنەوہ بەيىنەوہ، بەلام دەمانەوئى ھەر لەبارەى "ئامازە" وە بۇ مۆتىف و وینەو لايەنى تر بچىن و شىيانىكەينەوہ و ئەركو دەورى ھونەرييان لە مۆزايىكى دەقدا دەرېخەين.

مۆتىقى "ھجر و وصل" و ئامازە

چەمكى "دوالىزمى دژ"ى "ھجر و وصل، وىصال"، كە مۆتىقىكى زۆرباۋى شىعەرى كلاسكى و تەقلىدىيە، ھەمىشە شاعيران پەنايان بۇ بردوۋو بە شىۋازى ھونەرىي ھەمەچەشن و جياواز ھەر شاعىرەو ھەست و نەستى دەربارەى ئەم دوو حالەتە دژە - (ئەرىنى و نەرىنى) يە دەرېرېوہ.. لەراستىدا ئەگەر ھەندى مۆتىقى تر زۆر نزيك و ھەلقوللوى ناخى مروق بەو قوللىيە نەبوۋىت، ئەوا شاعىر - دلدار ھەمىشە كە ناۋرى لەم بابەتە داوہتەوہ، زۆر راستگۆيانە ئەم چەمكە ھەرگىز كۆن نەبوۋەى ئەندىشەى ژيانى خۆشەويستى و دۆستايەتتىيەى مروقى دەرېرېوہ، ھەر ئەم دوو زاراۋەيش وەك ھەندىكى تر لاي شاعىرانى سۆفى و سۆفيمەشەرب بوونەتە دوو ئامىرى بەھىزو برشتى بىرو دەرېرېن و وینەى شىعەرىي ناۋازەى زۆريان لى نەخشىنراوہ.. لە يەككىكە بەيتەكانىدا حافز ئاۋا دىتەگۆ:

در ھجر توگر چشم مرا آب نماندست

گو خون جگر ريز که معذور نماندست (۱۴، ص ۲۹۲)

راستە ئەمە وینەيەكى باوہ كە شاعىر - دلدار ھەمىشە لە دوورىي ياردا فرمىسكى رشتوۋە، بەلام تا بەوناستە گەيشتوۋە، كە بەھانە بۇ خوینى جگەرىش نەماوہ، كە ئەويش لە چاوانەوہ قولپ قولپ سەرنەكات.

ئەمە، ئاۋا، بەلام ئەگەر نمونەيەكى ترى ئىجگار شىرىنى وینەى شىعەرى بۇ ھەمان مەبەست بەيىنەوہ، ئەوا ئەم وینە شىعەرىيە ناسكەيە، كە ھەرچەندە بنەماكەى تەقلىدىيە بەلام حافز گەياندوۋىتە ئاستىكى بەرزى ماناۋ نىگار كىشانى وشەو دەرېرېن، شاعىر دەلى:

ناگشودە گل نقاب آھنگ رحلت سازکرد

نالەکن بلبل که فریاد دل افکاران خوشست (۱۴، ص ۳۰۰)

شاعیر له دووانهیی "ژیان - مردن" ئەوەنده قوولبۆتەوه، که ههستی کورتی تهمهن و نزیکیی مهرگ ههمیشه میردەزمە ی خەیاڵی بووه. ههراشه مروۆ کاتێ لهسەرەتای میردمندالی و لاویهتیشدایه تارمایی مهرگ بهدورهیهوهیهتی، ئەمه نیشانهی له ژین ههلهاتن و خۆبهدهستهوهدان نییه، بهپێچهوانهوه خۆشویستنی بیسنووری ژیانه، که ههمیشه وا ههست بکهین لهدهستیدهوهین و کهم خایهین وهک گۆل، ههروهک حافظ بۆی چوووه بهم وینه شیعیرییه ناوازهیه نیگاری ئەم حالهتهی کیشاوه.. دهلی:

گۆل که هیشتا تارای لهرووی ههلهمالیوه، ناههنگی کۆچکردن سازدهکات، واته، هیشتا گۆل هه خونهیهوه نهکراوتهوه، کهچی باسی وهرین لهئارادایه، بۆیه رووی دهم له بولبول دهکات و پێی دهلی، با ناله و فریادی دلبرینداران بیستین، که بۆ لاواندنهوه سازدانی ئەم "ناههنگی ماتمه!"، پێویسته.. مهولهویش لهم بارهیهوه دهلی:

وێت بدەر ئینساف نهونهمام نۆ مەردەن خاستەرەن یاخۆ دووری تۆ؟

مەردەن یەك ساتەن ئەرواحەكە ی ویم دووریت هەر ساتی سەد مەرگەن پەریم

مەر جەستە ی خەستە ی من جە فوولادەن یەند دووریت وینۆ هیمان دلشادەن

(۱۹، ل ۲۱۰)

مهولهویش وهک نموونهی یهکهمی "هیجر - دووری" پرووی دهمی له دۆسته و پازی دووری ههلهدهپێژێ، پێی وایه، مهرگ ساتیکه و دهبریتهوه، بهلام ئەم دوورییه هه ساته و بۆ خۆی مهرگیکه، بهلام هیشتا لهگهڵ سکالایشیدا هه دلشاده بهم خۆشهویستییه و بهم نازاری دووری کیشانه، چونکه هیوای بهو خۆشهویستییه گهروهیهی نیوان خۆی و دۆست ههیه.

ئهگەر باسی "وهسل - بهیهک گهیشتن" بکهین، ئەوا پروویهکی تری ههست و نهست و ئەزموونی مروۆ دهبینن، که ئەرینییه و شاعیر که بهیاری شادببێ، هه موو دهووبه ریشی دپک و تاریکی بێ، لای ئەم هه گۆل و رووناکییه. حافظ لهم بارهیهوه دهلی:

دانی که چپیست دولت دیدار یار دیدن در کوی او گدائی بر خسروی گزیدن

.....

خواهم شدن به بستان چون غنچه با دل تنگ و آنجا به نیک نامی پیراهن دریدن

که چون نسیم با گل راز نهفته گفتن گه سر عشقبازی از بلبان شنیدن

بوسیدن لب یار اول از دست مگذار کاخر ملول گردی از دست و لب گزیدن

فرصت شمار صحبت کز این دو راهه منزل چون بگذریم دیگر نتوان به هم رسیدن

(۱۳، ص ۱۰۸۷)

ئوهی که له شیعرو شیعری کلاسیکدا بهرچاودهکهوئ شاعیران بهگشتی و بهتایبهتی لای ئەم دوو شاعیرهی توێژینهوهکهی ئیمه، زۆریه کات هه "هجر - دووری" بهسه "وصال - ژوان" دا زاله.. دیاره وهک لایهنی ژیان و گوزهرانیس مروۆ ئەگەر هه له ژوان و دیداری یاردا بژی، پهنگه ئەو پێویستییهی له "هجر" دا به شیعیر ههیهتی، وهک راستییهک، لههه دوهمیاندا نهیبی.. هه بۆ لایهنی راستیی ئەم بۆچوونهش ئەگەر غهزهلهکانی ئەم دوو شاعیره بژمیرین، ئەوا هیچ گومانیک لهوهدا نامینیتهوه، که ههمیشه دووری و نازار چهشتنی به دیداری یار نهگهیشتن ناشکرایه، بهلگهیهکی تری ئەم پارهیه وهیه، لهم نموونهی حافظدا "وصال" نییه، بهلکو ئاوات خواستن و خهوییینه به دیدارهوه و پادهی جۆش و

سۆزكەش ئەۋەندە ئاستى بەرزە، كە شاعىر بەخۇى دەلى، ئەگەر خۇاى كىردو ھاتەدى لەدەستى مەدە،.. بەلام ئايا مەبەست لە "وصال"ە دىئايىيەكەيە؟ بەلاى زۆرەۋە نە! چۈنكە تەنبا ئامپرو كەرەسە ھونەرىيەكان بۇ نەخشاندى بىرەكە، لە ئەقىنى دىئايىيەۋە ۋەرگىراون..

شاعىر ھەر لە يەكەم بەيتدا بە دوۋانەيەكى دژ كە "خسروى - شامى" و "گداىى" دەستپىدەكات و لاى وايە "دولت دىدار يار" بە گەداىى ھەزار تەختى پاشايەتى دىنى.. دواىى لەپىگەى ھەندى وىنەى شىعەرىيەۋە دەربەرداۋە ۋەك "بستان" و خۆكردن بە "غىچە با دل تنگ" و دواىى ۋەك گول بە ناۋبانگ باشى كراس درىن، يان ۋەك كورد دەلى: "يەخە دادرىن" بەمانا ئەرىنىيەكەى كە دلدار لە خۇشى بەيارگەيشتندا ئەمە بكات. ھەرچەندە "كراس و يەخە دادرىن"، لە كوردەۋارىدا زياتر ماناى نەرىنى ھەيە، بەلام بەگوپرى شىكارى دىۋانەكە، ھەردوۋلايەن دەگرىتەۋە. فۆكوسى ئەم وىنەيە بۇ زياتر بەرچەستەكردنى بارە دەروۋنىيەكەى شاعىر - دلدار، كراۋە لەبەرچاۋى خۇينەرداۋ وىنەيەكى جوانى شىعەرى تىر كە "چواندى نواندن"ە، بەرچەستە دەبى، دەلى:

گە چون نسيم با گل، راز نھفته گفتن..

شاعىر = نەسىمە، يار = گولە.. جوانترىش كراۋە بە "رازى نھنى" وتن، ئەمەش بە خامەى نىگار كىشىكى دايىنەر ئەو ساتەى كىشاۋە، كە مروژ چىپەۋ پازى نھنى بە سەرخستنە پەنا گوپى يەكتەر دەربىر، ۋەك ئەو ئازادىيەكە "نەسىم" لە نىكبوۋنەۋەى لەگەل گولدا ھەيەتى.. بىگومان ھەموو تابلۇ سروشتىيەكە گواستراۋەتەۋە بۇ ئەركىكى شىعەرى تىر، بۇ نىۋانى دلدارو يار و،.. لە ھەنگاۋىكى تىر خەملاندنى تابلۇكەداۋ ۋەك بىرھاتنەۋەيەكى لەخۇۋە، "گل" يەكسەر "بلبل" دىنىتە ناۋ بۇئەۋەى جىگەى خۇى بگرى،.. ئەگەر وىنەى نىۋە دىپرى يەكەم، ھىمنى و بىدەنگىيەكى پىۋە ديار بى، ئەۋا دەبىتە ئەۋەى "سەر عشقباى" لە "بولبول" ىش بىبىستىرئ و ناۋازەى چەچەھەى بولبول بەرزىتەۋە. شاعىر لەم زىندەخەۋەيدا بەخۇى دەلى كە ھەل لەدەست مەدەۋ "پىرى و مەرگ" بەرپۆەن، ئەۋكاتە مروژ دەستەوسان دەبىت. لە بەيتى شەشەمدا، دوۋانەيەكى جەۋھەرى ھەردوۋ پىگى "لەداىكبوۋن" و "مردن" دىنىتەۋە، كە كەس لىى دەرباز نابى.. ھەموو ئەم لادىمەنەنە ۋادەكات كە ئەم شىعەرە پلانى دوۋەمىشى ھەبى و مەبەست لە عشقە يەزدانىيەكە بى، ئەۋكاتە دەتوانىن لەباتى قىگەرە پروالەتتىيەكان ئەۋانەى دابى نەرىتى سۆفىيەكان دابىن، كە سۆفى - شىخى كامل - لە عشقدا دوا پلەى بەرزى دلنىيە.. ھەرچەندە بەشىۋەيەكى گشتى حافزناسان، بەتايىبەتى ئىرانناسە ئەۋروپايىيەكان مەۋداى سۆفى شىعەرى حافز بە پاشكاۋى ۋەرناگرن.* مەۋلەۋىي تاۋگوزىش بەھەمان شىۋە، شىعەرىكى ھەيە، كە نامازەۋ تاپۆى ئەم "وصال"ەى بە پوۋنى تىدا ديارە، بەلام ئەمەى مەۋلەۋى زىندەخەۋ نىيەۋ لە واقىعدا ئەم دىدارە ھەبوۋە. لە سەرەتاي شىعەرەكەدا باسى سروشت و دەۋرۋبەر دەكاۋ دەلى:

بۆى عەتر نەسىم غونچەى ئازادى

ئاماۋە ۋەھار، ۋەھار شادى

* لەۋانە زاناي پۆژھەلاتناسى پووس ئە.ف. ئەكىموشكىن كە لىكۆلىنەۋەى پىشەرەۋانەى دەربارەى سۆفىزم و شىعەرى حافزو مەۋلانا ھەيە،.. پىى وايە كە حافز لىرىكەۋ بەرزى شىعەرەكانىيەتى مەۋداى سۆفىيانەش ھەلدەگرى، من ئەمەم چەندىن جار لە سىمپنارو كۆرە زانستىيەكانى "سىسىنى" زانستكەى پۆژھەلاتناسىيى سانت - پىتەربورگدا لى بىستوۋەۋ تەننەت جارىك كە خۇم لە "سىسىنى" سالانەدا تىزىكى كورم بەناۋىشانى "ھەندى مۆتىقى حافز لە شىعەرى مەۋلەۋى"دا پىشكەشكرد، كە دواتر بۇتە بەشىكى نامەى دوكتۇراكەم،.. خۇم لە قەرەى لايەنە سۆفىيەكە ئەداۋو، زۆرى پى خۇشبوۋ، پەسنى بابەتەكەى دام. شايانى باسە، ئە.ف. ئەكىموشكىن پاشەكىيەكى نايابى بەناۋى "ئىلھامدەرىك لە پۆمەۋە"ى بۇ "مثنوى معنوى"ى مەۋلاناي پۆمى كە كراۋە بە پووسى - نووسىۋە. بىروانە: (۱۲)، ۲۱۵- (۲۳۱)

خێڵخانهی خهفته باربهنیش كهردهن

مهینهت پرونیان وه ماواى مهردهن

.....

بهزم شهوق و عهیش نه دهرهون جهمهن

ئانه ههچ نهبو نه دهرهون خهमेن

ئینه نهتیجهی دیای بالای تۆن

نیشانهی ویسال خال ئالای تۆن

سرور نهشئهی بادهی لوتف تۆن

تهئسیر بوی عهتر موشك زولف تۆن

(١٨، ٣٨؛ ١٩، ١١٦-١١٧)

لیره دا پرووی ده می شاعیر له "دۆست"ه، به لām "كام دۆست؟"، "دۆسته که ی گیانی!".. هه رچه نده هه موو وشه و دهر پیرین و کۆده کان ئه وانه ی ئیوان دلدارانن، به لām ئه و خه م ره وینه وه و به رچا و پرونییه ی شاعیر به هۆی ئه م وه سف و وینه جوانانه ی سرووشته وه دهر پیرین، دواتریش هه ندی زاراوه ی سۆفیانه ی وه ک: "سرور، نه شئه ی باده، لوتف، عه تری موشك، دیای بالا، ویسال خال ئالا..." هه مووی له فه رهنگی سۆفییه کانه دا مانای جیا وازیان له مانا ئاساییه که یان هه یه و به لām ئه وه له چوارچیوه ی توێژینه وه که ی ئیمه به دهره، بویه له سه ری نارۆین..

که واته ئه م دوو مۆتیقه "هجرو وصال" به هه موو لادیمه ن و مه وداکانیا نه وه، به هۆی هونه ری ناسکیژی "ئامازه" وه لای ئه م دوو شاعیره هه ن و رایه لی ئامازه که ش چ وه ک بیروکه و چ وه ک لایه نه زمانیه هونه رییه که له نیوانیا ندا ئاشکرایه و یه کیکن له ته وه ره کانی جوړی یه که می دابه شکرده که ی ج. جینی تیش.

ب- تییه لکیش:

ئه م هونه ره ش له ره وانیه ژیدا بایه خی خۆی هه یه، (ج. جینی ت) یش کردو یه تی به یه کیک له چه مکه کانی به شی یه که می میتۆده که ی، واته: ده قئاویژان به مانایه کی سنووردار، هه می شه ئه می ش وه ک "ئامازه" روو به ریکی باشی شیعی ری داگیر کردو وه شاعیران به کاریانه ئی ناوه، له م روو وه زانای ئه ده بناسی ناسراوی کورد د. عه زیز گه ردی ئاوا پیناسه ی کردو وه: "تییه لکیش ئه وه یه که هۆنه ر یا نووسه ر نیو دیپه هۆنراوه یا دیپه هۆنراوه یه ک یا پارچه هۆنراوه یه کی ته واوی هۆنه ریکی تر بی نی و له نووسین یا هۆنراوه که ی خۆی هه لبکی شی و پئی برا زینی ته وه". (١٦، ٥٢) یان وه که له "فرهنگ اصطلاحات ادبی" دا ها توو وه ده لی: "تضمین - در لغت به معنی بر عهده گرفتن تاوان، ضامن شدن، در پناه خود در آوردن، در ظرفی قرار دادن (چیزی را)، آوردن مصراع بیت یا ابیاتی از شعر دیگران در ضمن شعر خود - اگر شعر مشهور و شاعر آن شناخته باشد احتیاجی به ذکر نام شاعر آن نیست، و الا باید نام شاعر را ذکر کرد تا سرقه ادبی محسوب نشد". (١٥، ١٤٢)

ئه م هونه ره ش جوړی هه یه، جاری وا هه یه شاعیر ناوی ئه و شاعیره ش که لیوه ی وه رگرتو وه ده هی نی و راسته وخۆ باسیده کا، یان هه ندی شیعی له سه رزاری شاعیرانی ناودار هه ن، که ته نانه ت پیو یستیان به ناوه ی نانی شاعیره که نییه و به ئاشکرا خۆی هاوار ده کا.. شاعیریش هه یه به هه یچ شیوه یه ک ئامازه ناکا، به لām شیعه ره که لایه نی بیرو نه ریته هونه رییه کان خۆیان به لگه ی وه رگیراویانن.. ته نانه ت شاعیریش هه یه نه یه ده کا، که ئه و شیعه ری هه ر دی بی، ئه مه ش ده چی ته چوارچیوه ی ئه وه ی عه ره ب پئی ده لی: "توارد الخواطر" یان له ئه ده بی به راورد "لیکچوونی تیپۆلۆگی" .. راستیه که ی له به ره می حافز و مه وله ویدا که ره سه ی زۆری ئه م هونه ره هه ن، به لām ئیمه دوو نمونه ی شیعی له شیعی هه ردو وکیان ده هی نینه وه، چونکه توێژینه وه که مان نه هه ر ئه مه یه و نه به به رییه وه یه به فراوانی دهر باره ی بدو یین، حافز ده لی:

چشم حافظ زیر بام قصر آن حوری سرشت

شیوه جنات تجری تحت الأنهار، داشت

(۱۴، ص ۴۸۸)

پیشه‌کی ده‌بی ئه‌وه بلّین که حافظ په‌نای بۆ نایه‌تی قورئان: "جنات تجری من تحتها الأنهار" (سوره‌تی البقرة: نایه‌تی ۲۵) بردووه‌و ناوی "حور"ی هیناوه که تیّه‌لکیشیکی ئاشکراو راسته‌وخوی نایه‌تی قورئانه، به‌لام چاوی خوی له فرمیسک رشتندا چواندووه به‌و پروبارهی به‌ژیر کۆشکه‌کانی به‌هه‌شتدا ده‌راو پر له "حوریه" که‌واته لی‌رده‌دا حافظ په‌نای بردوته به‌ر کتیبی ئاسمانی و ده‌یه‌وی به‌ره‌می خوی بداته پال ئه‌و کولتوره به‌رزه ئاینیه.. به‌لام دژایه‌تییه‌ک - به‌بۆچوونی ئیمه - هه‌یه، که حافظ به‌مه‌به‌ست هیناویه‌تی، چونکه حاله‌تی ئه‌م فرمیسک رشتنیکه نه‌رینیه، به‌لام به‌هه‌شت دوا مه‌نزلی ئه‌به‌دی له نازو نیعمه‌تا ژیانی خواپیداوانه..

هه‌ر له‌م پرووه‌وه، مه‌وله‌ویش دووبه‌یتیکی هه‌یه، که هه‌م ئاماژه‌یه به‌ نایه‌تی قورئان و هه‌م سیبه‌ری شیعره‌که‌ی (حافظ)یشی تیدا ده‌بینینه‌وه، ده‌لی:

گۆشه‌ی سیامال هۆرداو دیاوۆ چون مانگ نه‌ گۆشه‌ی هه‌وری سیاوه

به‌خودا قه‌سه‌م پاسه‌م ئومیده‌ن "حور مقصورات فی الخيام" ئیده‌ن*

ئه‌گه‌ر مه‌وله‌ویش خوی سه‌ربه‌خۆ له قورئانی وه‌رگرتبێ، یان له زه‌ینیدا ئه‌م به‌یتیه‌ی حافظیش هه‌بووبێ، هه‌ر ده‌بی ئاماژه‌ی بۆ بکری،.. به‌هه‌رحال مه‌وله‌وی نیگاریکی جوانی کیشاوه:

گۆشه‌ی سیامال = هه‌ور

مانگ = نازداریک (که له حوریه‌ی به‌هه‌شت ده‌چێ)..

هه‌رچه‌نده جۆری په‌یوه‌ندییه‌که جیاوازه، حافظ شیعره‌ی ده‌رباره‌ی یاره‌که‌یه‌تی، به‌لام مه‌وله‌وی به‌رێکه‌وت ئه‌م دیمه‌نه ده‌بینی و وه‌ک چاودیریکه‌ی ده‌ری پروداوه‌که‌و ته‌نیا هه‌ست به‌ جوانیکردنی یه‌زدانی ئه‌م دوو به‌یتیه‌ی نووسیه‌وه، راسته‌ هه‌مان زاراوه‌کانی (حور) و (قصر) و ئاماژه‌کانی قورئان به‌رچاوان، به‌لام به‌یتیکی زیگارکیشانه‌ی خستۆته‌ سه‌ر، ئه‌گه‌ر ئه‌و رایه‌ به‌ هه‌ند وه‌ر بگرین، که به‌یتی دووه‌م هی بیسارانی بی - که پیمان وایه - ئه‌وا ئه‌و کاته تیّه‌لکیشی ده‌قناویزانه‌که به‌ره‌وپرووی بیسارانی ده‌بیته‌وه،.. تیّه‌لکیشه‌که‌ی مه‌وله‌وی له‌نیوان خوی و بیسارانییدا ده‌مینیته‌وه‌و هه‌ر هه‌مان هونه‌ری ره‌وانبیزی - ده‌قناویزانه.

نموونه‌یه‌کی "تیّه‌لکیش"ی تری شیعره‌ی حافظ و مه‌وله‌وی ده‌بینینه‌وه، حافظ ده‌لی:

چو ماه روی تو در شام زولف میدیدم شبنم بروی تو روشن چو روز میگردد

(۱۴، ص ۱۳۵۲)

* مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس پیی وایه مه‌وله‌وی ده‌راو بۆ دیدنه‌ی مه‌حمود پاشای جاف که ئه‌م دیمه‌نه ده‌بینی، به‌لام (حیجازی و کۆران) ده‌لین، حه‌کیم مه‌لا سالح وتوویه‌تی: دیری دووه‌م هی بیسارانییه‌و مه‌وله‌وی به‌ دیریکه‌ی خوی پیشوازی لی کردووه (۲۰، ص ۱۲۴). به‌هه‌رحال کاری ئیمه‌ تیکستۆلۆگی نییه‌و موده‌ریسیش پروداویکی هیناوه‌و ده‌شلی مه‌وله‌وی ئه‌م دوو دیره‌ی بۆ نووسیه‌وه.. بۆ ئیمه‌ ئه‌گه‌ر بۆچوونه‌که‌ی حه‌کیمیش بی که ئاماژه‌ی هیج سه‌رچاوه‌یه‌کی بۆ ئه‌م بۆچوونه‌ی نه‌کردووه، ئه‌وا له‌م بابته‌ی ئیمه‌دا ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بی، چونکه لای مه‌وله‌وی ده‌بیته‌ تیّه‌لکیشیکی سی لایه‌نه: "قورئان، حافظ، بیسارانی". هه‌رچه‌نده به‌ناشکرا دیاره، که دیری دووه‌م سه‌ره‌تای شیعر نییه‌و ته‌واکه‌ری شتیکی پیشتره‌و ری تی ناچێ مه‌وله‌وی ئه‌وه‌نده که‌م ده‌سته‌لات بووبێ په‌نا بۆ ئه‌مه‌ بیات.

حافظ له سەر بنه‌ماي "دواليزمی دژ" وینه‌یه‌کی شیعریی دوو دیمه‌نهی داپشتووه، وینه دژه‌کان: ماھ - پوو × شام - زولف - شب × روز . له هه‌ندی ره‌وتا له‌سەر بنه‌ماي په‌نگی سپیی پوژو ره‌شیی شه‌و بنیاتی ناوه، که په‌نگی پوو‌خساری یارو زولفیشی هه‌مان سپییه‌تی و په‌شییان هه‌یه. ئەمه پوو‌یه‌کی وینه‌که‌یه، به‌لام هه‌روا نیگارکی بیگیان و وشک و برینگ نین، به‌لکو باری ده‌روونی شاعیرو دواتر پوو ی ئه‌رینی و نه‌رینی ژیان ده‌رده‌پرن، که هه‌میشه په‌نگی ره‌ش له زۆربه‌ی حاله‌ته‌کاندا، له جوانیی زولفی یاردا نه‌بی بو نمونه، ده‌رپری لایه‌نی نه‌رینی و ناخوشییه.. با بزاین مه‌وله‌وی هه‌ر له‌م کۆدانه چۆن هونه‌ری تیپه‌لکیشی له شیعری حافظی "پیشینه"ی داپشتووه، مه‌وله‌وی ده‌لی:

تا وه زولف و پوو تو ته‌ماشامه‌ن ئەدای نمای فهرز صویح و عیشامه‌ن*

(١٨، ١٣٧ل)

کۆده‌کان هه‌مان شتن = زولف × پوو

به‌لام (شب و روز) بووه (صویح و عیशा) که راستییه‌که‌ی له‌یه‌که‌وه نزیکن و له بنه‌په‌تیشدا هه‌ر له‌سەر بنه‌ماي هه‌ردوو په‌نگی ره‌ش (شه‌و) × سپی (پوژ، صویح) داپژراون..
ئه‌وه‌نده هه‌یه، که مه‌وله‌وی توژئالیکی ئاینیی به‌ هیئانی نوژی به‌یانی و شیوان به‌سه‌ردا هیئاوه‌و خستوو‌یه‌تیوه جوغزی سوڤیگه‌ری، ئیتر دیاره مه‌به‌ست له (شیخی کامل)ه.. به‌پیچه‌وانه‌ی زالیی پروه ریالیستییه‌که‌وه لای حافظ.

باهی‌خی به‌ره‌می نهمر بو توژینه‌وه ئه‌وه‌یه، که ئه‌وه‌نده به‌پیزو پیزه‌نه، ده‌ست بو هه‌ر لایه‌کی به‌ی ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی تازت لا والا‌ده‌بیته‌وه و دانسقه‌یی و توکمه‌یی و به‌رزیی به‌ره‌مه‌که‌ت لا ده‌رده‌که‌وی و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر توژره‌ر به‌ناگا نه‌بی وا با به‌ته‌که‌ی لا پرژوبلا‌وده‌بیته‌وه، که هیئانه‌وه سه‌ریه‌کی سه‌خت ده‌بی، هه‌ر بو به‌لگه‌ی ئەم قسه‌یه‌مان، له‌و چهند نمونه‌که‌مه‌ی له به‌ره‌می ئەم دوو شاعیره‌ که بو جووری یه‌که‌می میتودی ج.جینیت هیئاماننه‌وه، چهند لادیمه‌نی شاراوو نه‌ینیمان هاته به‌رچاو.. که ته‌نیا له به‌کاره‌یانی دوو زاراه‌ی ره‌وانیژیدا که "نامازه" و "تیپه‌لکیش" بوون.. ئەمه‌ش نیشانه‌ی ئه‌وه‌ن شیعری به‌رز چ ته‌لارسازییه‌کی وردی تیدا به‌کاره‌اتووو تا گه‌یشته‌توئه ئه‌و ئاسته‌ی پوژگار ده‌روستی له‌بیربرده‌وه‌ی نه‌بی.

٢- Paratextuality - پیداو‌یستییه‌کانی ده‌ق (الموازیات النصیة)

ئهمه جووری دووه‌مه له میتوده‌که‌ی ج.جینیتدا، که به‌ چهند نمونه‌یه‌که له شیعری هه‌ردوو شاعیر ده‌یخه‌ینه گه‌رو رایه‌لی ده‌قناویزانی نیوانیان ده‌ده‌ینه به‌ر پوژنایی و هه‌ولده‌ده‌ین پایه‌ی شیعری هه‌ردوو شاعیر له پروسه‌ی تی‌کچرژانی تی‌کسته‌کانیادا روونبکه‌ینه‌وه و بیخه‌ینه به‌رچاو.. له‌سه‌ره‌تادا به‌ پیناسه‌که‌ی ج.جینیت خۆی ده‌ستپیده‌که‌ین، که زۆر به‌ کورت و پوختی مه‌به‌ستی پاراتی‌کستوالیتی ده‌ستنیشانکردوو، ده‌لی: "پاراتی‌کست ئه‌و په‌گه‌زانه ده‌ستنیشانده‌کات که له ئاستانه (threshold)ی تی‌کسته‌که‌دان و یارمه‌تی خۆنه‌ر له‌ جله‌وگرتنه‌ ده‌ست و پیناسه‌کردن و سه‌روه‌ده‌ریکردنی تی‌کسته‌که‌دا - ده‌ده‌ن. ئەم ئاستانه‌یه له (peritext) "ئه‌وه‌ی نووساوه به‌ تی‌کسته‌که‌وه"، که له هه‌ندی په‌گه‌زی وه‌ک: ناو‌نیشان و جووره‌کانی، به‌ش، پیشه‌کی، تی‌بینی و په‌راویژ، هه‌روه‌ها له (epitext) "ده‌ری تی‌کسته‌که‌" پیکدی که په‌گه‌زه‌کانی وه‌ک: گفتوگو، نووسینی بلا‌وکراوه، پیداو‌چوونه‌وه‌ی ره‌خنه‌گران، نامه‌ی شه‌خسی و

* شایانی باسه، ئەم به‌یته له‌وه‌ی حیجازی و گۆراندا نییه.

مونا قه شه‌ی دان‌رو نووسه‌ران که له دهره‌وه‌ی خودی - تیگسته‌که‌وه‌ن. پاراتیکست کوی پیریتیکست و ئیپیتیکسته". (۱، ۱۰۳) یان وه‌ک زانای ئەده‌بناسی سویدی ک. ئیپسپمارک چریکردۆته‌وه: " {ده‌توانین} به‌یه‌ک وشه‌ بلین {پاراتیکستوالیتی} هه‌موو چوارچیوه‌ی به‌ره‌می تیگسته‌که‌یه". (۸، ۲۲)

شیعری کلاسیکی رۆژه‌لآت له‌وانه‌ش فارسی و کوردی ناو‌نیشانیا‌ن نییه‌و وا باویشه‌ که له‌ پیرستدا نیوه‌یتی به‌که‌می له‌باتی ناو‌نیشان دهنوسری. گه‌لی جاریش ئەم شیعره‌ لیریکیانه‌ به‌ پرووی دهم‌ کردنه‌ که‌سیک یان شتیک ده‌ستپیده‌که‌ن، بۆ‌نموونه: ساقی، یار، شیخی کامل، هاو‌پری... یان هه‌ندی دیاردی سرووشتی وه‌ک: نه‌سیم، شه‌مال (با)،... یان له‌گه‌ل هه‌ر دیاردیه‌کی سرووشتی تردا شاعیر ده‌که‌و‌یتته‌ گفتوگۆ، ته‌نانه‌ت له‌ شیعری کلاسیکی عه‌ره‌بیدا زۆرجار له‌ بابه‌ت و تیمه‌ شیعریه‌کانی جیا له‌ شیعری خۆشه‌ویستیش به‌ک دوو به‌یتی "لادان و تیپه‌لچوونه‌وه‌یه"^{*} و به‌ پرووی دهم‌ کردنه‌ خۆشه‌ویست ده‌ستپیکردوه‌و دوایی هاتوه‌ته‌ سه‌ر ئەو بابه‌ته‌ شیعریه‌ی شاعیر مه‌به‌ستی بووه‌، دیاره‌ به‌و شیوه‌ کوت و مه‌تا نا، به‌لام بریسکانه‌وه‌یه‌کی لیره‌ش هه‌یه‌، نموونه‌یه‌کی ئاستانه‌ی پرووی دهم‌ له‌ "ساقی" کردن، ئەم‌ غه‌زه‌له‌ی حافزه‌، ده‌لی:

ساقی بیار باده که ماه صیام رفت	در ده قح که موسم ناموس و نام رفت
وقت عزیز رفت بیا تا قضا کنیم	عمری که بی حضور صراحی و جام رفت
مستم کن آنچنان که ندانم ز بیخودی	در عرصه خیال که آمد کدام رفت
بر بوی آنکه جرعه جامت به ما رسد	در مصطبه دعای تو هر صبح و شام رفت
دل را که مرده بود حیاتی به جان رسد	تا بوئی از نسیم میش در مشام رفت
زاهد غرور داشت سلامت نبرد راه	رند از ره نیاز به دارالسلام رفت
نقد دلی که بود مرا صرف باده شد	قلب سیاه بود از آن در حرام رفت
در تاب توبه چند توان سوخت همچو عود	می ده که عمر در سر سودای خام رفت
دیگر مکن نصیحت (حافظ) که ره نیافت	
گم گشته‌ی که باده نابخش به کام رفت	

(۱۳، ص ۴۰۲)

مه‌وله‌ویش "ساقی" له‌ سه‌ره‌تا - ئاستانه‌ی شیعریکدا به‌کارده‌هینی و ده‌لی:

ساقی ناوه‌رده‌و گرد کیاستینین	وریا به‌ردین و کرده ئاستینین
حال ماضی ئاسا ها نه‌ گوزه‌ردا	مقیم مسافر رهنگ نه‌ سه‌فه‌ردا
کاروان سه‌رای کۆن ده‌ور دنیای دوون	جه‌ بارگه‌ی یاران وه‌ چۆل مه‌وینوون
قافله‌ کۆچ که‌رده‌ن، به‌رزه‌ن ده‌نگ زه‌نگ	و‌ران حوجره‌ی خان وجود سه‌نگ به‌ سه‌نگ
هۆسای تاي شاول دانش وه‌ مشتی	به‌ناباشی بوج دیواران گشتی
قه‌ده‌م رهنجه‌که‌ر وه‌ لای کاره‌وه	بنچینه‌م وه‌ ته‌رح مه‌ی هۆرداره‌وه
عه‌ماره‌تیون بیناش باقی بو	ئاو مه‌ی، خاک دوردی، به‌ناش ساقی بو

(۱۸، ۲۹۱-۲۹۳)

* نه‌مه‌ به‌ ئینگلیزی digression و به‌ عه‌ره‌بی و فارسی له‌ جوانکاریدا (استطراذ) ی پین ده‌لین، مه‌به‌ست لئی داپرانیکی کاتیبه‌ له‌ بابه‌ته‌ سه‌ره‌کیه‌که‌و چوونه‌ سه‌ر بابه‌تیکی لاه‌کیه‌ پيش‌ه‌وه‌ی بابه‌تی بنه‌رته‌ی ته‌واو بکری. زیاتر تایبه‌ته‌ به‌ ته‌کنیکی هونه‌ری "گپ‌رانه‌وه" له‌ چیرۆک هه‌ندی جو‌ری جیای تر له‌ نووسینی گپ‌رانه‌وه‌و وتارداندا... " بپروانه: (2, p.67؛ 15، ص ۲۷)

ئەوئى لېرەدا شايانى ئامازەيە ھەردو شاعىر لەسەرەتا - ئاستانەدا شىعەرەكانيان بە "ساقى" دەستىپىكردو، ئەمەش شىۋازە تەقلىدىيەكەى غەزەل نىيە، ئەوئى دواى شىعەرەكە بازى دابى بۇ مەبەستىكى تر، ئە! بەلكو "ساقى" ئامادەيەو تا دوايى ھەردو شىعەرەكە دەمىنىتەو. ديارە بۇ تىشكۆى بىرو وئىنە شىعەرىيەكان پروالەت و سىبەرى جىاي بەرجەستەكردنى شاعىر ھاتوونەتە ناو، بەلام پىرژوبلاو نىن. بىھودەيى و كۆتايىھاتنى ژيان پروانگەى زالى ھەردو شىعەرەكەن و "ساقى" ش لاي ھەردووكيان بەمانا سادەو ساكارەكەى بەكارنەھاتو، بەلام ھەر شاعىرەو بە باوېرى خۆى بەشىۋەيەك مامەلەى لەگەلدا كردو. حافظ وەك گەلىك لە شىعەرەكانى توانچ و پلارى لە "زاھىدى ناراست و پروالەتى" ھەيە پەرخەى لى دەگرى، بەلام دەنگى مەولەوى ھەر لە كۆرى سۆفییە لەخەت لانەداوئەكەدايەو ھەردووكيان لە دوو نمونە شىعەرىيەدا كە میناماننەو وئىنەى جوانيان داھىناو، وەك ئەمانەى حافظ:

مستم كن آنچنان كه ندانم ز بيخودى در عرصه خيال كه آمد کدام رفت

.....

دل را كه مرده بود حياتى به جان رسد تا بوئى از نسيم ميش در مشام رفت
يان ئەم دىرانەى مەولەوى:

كاروان سەراى كۆن دەور دنياى دوون جە بارگەى ياران وە چۆل مەوينوون
قافلە كۆچ كەردەن، بەرزەن دەنگ زەنگ وېران حوجرەى خان و جوود سەنگ بە سەنگ

.....

عەمارەتيۆن بىناش باقى بۇ ئاو مەى، خاك دوردى، بەناش ساقى بۇ

ئەم وئىنە شىعەرىيەكانى ھەردو شاعىر دەرىپى ئەو دنيا بىننىيەن كە "ژيان" كاروانسەراو "عرصە خيال" يەكە كە تەنەت نازانين كەى دىين و كەى دەپۆين!

حافظو مەولەوى بەو نمونانەى شىعەريان كە پىشانەمان، بەشىۋەيەكى بەرچا و وشەى "ساقى" يان لە شىعەرەكانياندا بەكارھىناو، مەرجىش نىيە ھەر لەسەرەتاي شىعەرەكانياندا وەك "ئاستانە" بەلكو گەلىك جار لە ناوھاراست و كۆتايىشىاندا ھەيە. ئەمەش نەى لەو ناكات كە دەچىتە خانەى دوومى مېتۆدەكەى ج جىنىت و لەنىو ئەويشدا "peritexte" ھو كە دەورى لە دانانى بناغو چوارچىۋەى شىعەرەكانياندا بىنيو ھەست بە رايەلى نزيك و ھاوبەش لەنىوانياندا دەكەين. كەش و ھەواى دنيا بىنى "Thematic" و پروانىنى ئىستىتىكى "Rhematic" لاي ھەر شاعىرەو بە شىۋازى خۆى لە شىعەرەكانياندا دەردەكەون. لەبەر دوورنەكەوتنەو لە ئامانجى توژىنەوئەكە زۆر ناچىنە وردەكارى ھونەرى - ئىستىتىكى شىعەرەكانەو ھەر جەمىان نادەينە بەر پۆشنايى.

بىجگە لە "ساقى" لە شىعەرى ھەردو شاعىردا پەنا بۇ مروؤو سرووشت براو ھو بۇ بزىۋى و چالاكى ھىنانەكايە، گەتوگۆيان لەگەلدا دامەزاندوون و بونىادى شىعەرەكانيان پى تۆكمە كردو ھو خەملاندو ھو. ئەندىشەو سۆز ھەستى خۆيان - وەك پىشتر وتمان - بەھۆى: "يار، نازىن، ھاوېرى، شىخى كامل، دۆست..". يان دياردە سرووشتییەكانى وەك "با، نەسىم، شەمال... ھتد" ھو دەرىپو ھو توانيويانە پىداويستىيەكانى دەقيان لى پىكېھىين، بۇ ھەر شاعىرەو نمونەيەك دەھىنەنەو، حافظ دەلى:

مردم دیده ما جز برخت ناظر نیست دل سرگشته ما غیر ترا ذاكر نیست

(۱۴، ص ۴۴۶)

يان له دهربريني نازار به دهست يار چه شتنه وه، حافظ دهلي:

جانا کدام سنگدل بی کفانیست کو پیش زخم تیر تو خود را سپرنگر
(۱۴، ص ۸۳۷-۸۳۸)

مهوله ویش دهلي:

دل په ی دیدهنت کام خه لوهت سازو توی دیدهچم بی مردم نمازو (۱۸، ل ۵۸)

يان : نازيزا وهس بووزهم نه گيجاو خهم وهس چون بينايی په نهان بهر نه چه
وهختی جه وهسلیچ ههر دلّم ریش بو مشیو وهسل و فسل فهرقشان چیس بو؟

(۱۹، ل ۱۱۳)

يان له مؤتیقی په نا بو "نهسیم" بردندا وهك كۆدیكى بونیادنانی "پیداویستییهکانی دهق"، حافظ دهلي: ز

کوی یار بیا ای نسیم صبح غباری که بوی خون دل ریش از آن تراب شنیدم
چو غنچه بر سرم از کوی او گشت نسیمی که پرده بر دل خونین به بوی او بدریدم
به خاک پای تو سوگند و نور دیده (حافظ) که بی رخ تو فروغ از چراغ دیده ندیدم
(۱۲، ص ۴۹۱)

مهوله ویش دهلي: نهسیم مه حرهم مابهین یاران ماچان وه هارهن سه وزهن دیاران
گیان وه بی تاقهت موینوون نار ظاهرا هه وای لای نازیز دارو
نامیتهی خه یال نهو دل په سندنه نیلاخیچ هه لای که می یخ به نندنه
زه حمهت وه خه یال نهو نازیز مه دهر وهر نه یو گیان، هیچ، به ویت ته شریف بهر
چون یا وای په رساش به ناله عهرزکه ر: دیم تن سفته که ی خه سته ی زام خه تهر
دل دهر وون ههر یه که وه دهس خامه یی نیشاکه رده بی توغرا نامه یی

(۱۸، ل ۴۰۶-۴۰۷)

لهم "۳" نمونه یه دا که بو هردوو شاعیر هیئراونه ته وه، نه م کۆدانه به کارهاتوون: "مردم دیده"؛
"چه شتنی نازاری دوری"؛ "په نابردنه بهر نهسیم" ... لای حافیز گلینه ی دیده ی ته نیا پووی له یاره،
نه مهش هیمایه بو پیروزکردنی "یار" و نیگا کردن و له یاددا بوونی هه می شه یی "نهو" .. مهوله ویش به ناواته
خه لوه تیگ له گهل یاردا بسازینی، به لام بیهوده یه و ته نانهت نه گهر له چا ویشیدا بی "مردم نمازو" -
گلینه ی نایه لی، نه مه ناستیکی ناسکی هونه ری به رزه ..

له نمونه ی دو وه مدا، حافظ پیی وایه کام سهنگدله که له به رده می "یار" دا خو ی نه کا به سو په رو
بیپاریزی .. له مه شیاندا مهوله وی به شیوازیکی زور قوول و ورد هه روه که نه وه ی به "ناگا" یان "ییناگا"
کیپرکی له گهل "پیشینه" یدا بکا، .. داوا له یار دهکا که نه یخاته "گیژاوی خهم" وه وه "بینایی له چاودا
شاراوه نه بی" .. دهگاته نهو نه نجامهش که له "وهسل" یشدا ههر دل بریندار بی، ئیتر جیاوازیی "وهسل و
فسل" ده بی چی بی؟

له نمونه ی سییه می شدا ههر له سه ر دوو ته وه ره: یار - دلدار که تاییه تمه ندییه کی گشتی شیعی
لیریکی روزه لاته - دامه زراوه .. ته وه ره ی سییه می ش "سروشت و دیاردهکانی" هه می شه چ وهك لایه ن
یان وهك هوو نامیری دهربرینی هونه ری نامادهن، له راستیدا لهم نمونه یی حافظو مهوله ویدا
ههر دوو لایه نه که یه، .. چونکه لای ههر دوو شاعیر - نهسیم وهك "قاسید - نامه بهر" سه یرده که ن و دهره

هونه ريبه كه شيان بينيوه.. كه واته نه مه جوانييه كي تريشي تيدايه، نه ويش مروقاندني لايه ني سيبه "نه سيم"ه، كه نه ركي مروقي خراوته سهر شان و ديالوگي له گه لدا كراوه بوو ته به شيك له پيكهاته نه زمونه كه، حافظ داو ده كات: "له كوي ياره توژي كه بوني خويني دلي برينداری لي دي بهيني". له ديږي (A) دا به وينه يه كي ناوازه و نامو "سهری خوئی دهكا به خونچه" و "به بوي يار، خونچه ی دلي - سهری دهكرېته وه و دهگه شېته وه و كامده بي"، له كوتاييدا به خاكي بهر پيبي "يار" سويند دهخوا كه بي "رووی" نه و هيچ پوښنايييه كي له چرای چاوی خوئی نه بينيوه... نه مه سووژيتيكي نه ليگوري (خوازيه يي) به و، كرده وهی لاديمه ن و بهرجه سته كرده ني هه موو لايه نه كاني تابلوكه يه به ناوازه و پهنگ و سيبه رو پاشخان، كه زهين و بهرچاوی خوينه ر ده كاته وه..

هه روه ها مه وله ويش "نه سيم" نهك هه ر به نامه بهر به لكو به "نامه بهر يكي مه حره مي نيوان ياران ده زانئ" و له روژيكي به هاريدا دهيمروقيني و نه ركي پي ده سپيري. پيبي وايه ناره زوي ديداري ياري هه يه و نه مه ش تيكه لي خه يالي بووه و كوستانيش هيشتا سارده بويه نه گه ر گياني له گه ل نه سيمدا نه چوو وازي لي بهيني و خوئی نه و نه ركه به جيبهيني و پيبي بلي كه "دوست" حالي به دحاله و "توغرای نامه ی" بو ناردوه..

ليكده نه وه و تاوتويي نه م چند نمونه يه نه و راستييه ده سه لمينن كه تيوريستاني "نينته رتيكستواليي" ته رحيانكردوه، كه نه ويش بيهوده يي گه رانه به دواي "بنه وان، سه رچاوه" و "كاريگه ري" دا.. چونكه نه سته مه كه به و پيوانه يه پرؤسه و نه زموني هونه ري هه لبسه نكيين و بنرخينن.. نه م نمونانه هه مان "موتيف" و هه مان "نه ريتي نيسيتيكي" تياياندا خراونه ته كارو چه ندين "رايه ل" له نيوانياندا هه ن، به لام هه ر شاعيره و جيهانيكي بوخوي بونياناوه و له يه كديش دا براو نين.. كه واته ديالوگ و هاوكاري له موزاييكي دهق - يان له بهيندا هه يه. هه روه ها نه و كه ره سه و ناميرانه ي به كارها تون به گويره ي ميتوده كه ي ج. جينيت كه نيمه به كارمانه يناوه، ده چنه جوغزي "paratextuality" - پيداويستيه كاني دهقه وه.

3- Metatextuality - شروقه ي دهق (الوصفية النصية)

جوړي سيبه مي دهقناويزاني ج. جينيت metatextuality "شروقه ي دهق"ه، سه رچاوه نه ده بناسييه كان نامارهيان به وه داوه، كه ج. جينيت خوشي به ته واوي نه م جوړه ي ميتوده كه ي روونه كرده ته وه به فراواني له سه ري نه رويشتووه. گراهام نالين له كتيبي Intertextuality دا كه به شيكي بو ج. جينيت ته رخانكراوه، هه وليداوه هه ر به وه رگرتني بوچوونيك ي جينيت خوئی و نامارزه پيداني كتيبي palimpsests "الاطراس"ه كه ي نه م چه مكه روونبكاته وه: "ميتاتيكستواليي نه وه يه كاتيك تيكتيكي له ريكه ي حاشيه و سه رنجه وه په يوه ندي له گه ل ده قيك ي ديدا پهيدا ده كات. نه مه تيكتيكي نامارزه پيدراو له گه ل يه كيك ي تر دا يه كده خات، كه ده رياره ي ده دوي به بي نه وه ي هيچ پيوست بكات ليوه ي وه رگريت (به بي نه وه ي بانگي لي بكات)، هه ندي جار ته نانه ت بي نه وه ش ناوي بهيني". (9، ل 4)

هه روه ها گراهام نالين ده لي: "پراكتيكي ره خنه ي نه ده بي و پويه تيك به ناشكرا تيكه لي نه م چه مكه، كه هيشتا له لايه ن ج. جينيت وه گه شه ي پي نه دراوه - بوون". (1، ل 102)

هونه‌ری - نیستی‌تیکی‌یی هاوبه‌ش له‌نیوانیاندا ده‌بینن، که بیگومان شاعیری "دوایینه" - مه‌وله‌وی هه‌ولیداوه، رایه‌ل و دیالوگ و کیپرکی له‌گه‌ل شاعیری "پیشینه" - حافزی شیرازیدا دابمه‌زینتی. دوو کۆدی شیعری حافز: "زولف" و "عنبر"، مه‌وله‌وی به‌شعیر تیشکۆو شرۆقه‌ی کردوون. له‌م په‌وته‌دا عه‌نبر بۆ بۆنخۆشیی زولفه‌و نیگاریشی به‌شیوانو مه‌ودای جیاواز کیشراوه. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ی سێ جوت نمونه‌ی شیعری هه‌ردوو شاعیر هه‌لده‌بژێرین:

حافز ده‌لی:

مگر تو شانه‌زدی زلف عنبر افشان را
که باد غالیه‌سا گشت و خاک عنبر بو است
(١٤، ٣٨١-٣٨٢)

یان:

در خم زولف تو آن خاله سیه دانی چیست

نقطه‌ دوده که در حلقه جیم افتاده است

(١٤، ٧٤)

یان ئەم به‌یته:

هرگز حدیث زولف تو کوتاه نمیشد
این گفتوگوی تا بقیامت مسلسلت

(١٤، ٥٥٣)

مه‌وله‌ویی تاوگۆزیش ده‌لی:

سیلسیله‌ی پیچ پیچ زولف نازاران
زه‌نگه‌ به‌سته‌وه جه‌ دانه‌ی واران (١٩، ٢٩٣)

یان:

لانه‌ی حه‌لقه‌ی زولف عه‌نبر بۆی شه‌وپه‌نگ
هه‌م ده‌م جای ته‌نگ نه‌لحه‌د سه‌رای سه‌نگ

.....

موات: فیدات بم یه‌ جای شیرینه‌ن
گۆزه‌رگای ئەو شوخ زولف عه‌نبرینه‌ن

جه‌و سه‌رده‌شته‌وه‌ گۆلۆو پیژان که‌رد
سارا بۆی عه‌نبر سارا هه‌رزان که‌رد

(١٩، ٣٧٦)

یان:

بۆی خه‌یاته‌ی فه‌رد بۆ عه‌نبرینه‌ت
ده‌س پێسه‌که‌ی فکر بیکر شیرینه‌ت

چون ئاره‌زووی وه‌سل نه‌ تۆی مه‌حروومی
ته‌ندبیت نه‌ تان فه‌ردی مه‌عدوومی

(١٩، ٢٠٤-٢٠٥)

نمونه‌ی یه‌که‌می شیعره‌که‌ی حافز له‌سه‌ر بنه‌مای "زلف عنبر بو"، "باد غالیه‌سا" و "خاک عنبربو" دامه‌زراوه. لێره‌دا بۆنی "عه‌نبر وه‌ک ئەو ماده‌ بۆنخۆشه‌" زاله‌و "زولف" و "باد" ده‌وری گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یان گه‌یاندوه، که‌ له‌ راستیدا په‌یامیکی ئاسایی گه‌یاندنی "بۆن" نییه‌ به‌ته‌نیا، چونکه‌ له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دا ده‌لی خاکیشی "عه‌نبر بۆ" کردوه. .. که‌واته‌ ئەمانه‌ گه‌یه‌نه‌ری به‌هاو بیریکی به‌رزی مه‌عنه‌وین نه‌ک هه‌ر دامرکابیتن به‌ پوه‌آله‌ت و مه‌ودا ریالییه‌که‌یه‌وه‌.

له‌ نمونه‌ی دووه‌مدا، که‌ باس له‌ "خم زولف" و "خال سیه‌ه"، دواتر له‌ نیوه‌ به‌یتی دووه‌مدا هاوکیش و به‌رانه‌ریک بۆ ئەم دووانه‌یه‌ که‌ له‌رووی وینه‌وه‌ دژ نین و به‌لکو "ته‌ریبین" و "هاوسایه‌ن" - "نقطه‌ دوده" و "حلقه‌ جیم" - داده‌نی.

له نمونەى سېيەمدا حافىز "حدیث زولف" بە باسیكى كۆتايىنەھاتوو وینادەھكاتو ئەم گەتوگۆيە تا "بقیامت مسلسلت" دەگەيەنئى.. دیسانەو "مەھسوس" و "مەعەنەوى"، "ریالی" و "ئیدیالی" بۆ نەخشاندى ئەندیشەو ئەزمونى شاعیر خراونەتە کار.. ئەم وینەو بیروکانە وەك بەرھەمیكى "پیشینە" لای مەولەوى تاوگۆزى لەو نمونانەدا كە هیئاماننەو ئەوازەیان ھەيە.

نمونەى یەكەمى مەولەوى كۆدەكانى حافىزى تىدایە بەلام بە خامەى خۆى بەشیوہەكى داھینەرانە بەكارىھینان،.. "زولف" ھەيە، لەباتى "مسلسلت"ى كۆتايى بەیت لای حافىز، مەولەوى لەسەرەتادا بە "سېلسیلە" دەستیپیکردوو لە فۆكوسىكى نیگارکیشانەدا "پېچ پېچ"ى بۆ زیادکردوو كە بەرجەستەى دەھكات.

پېش ئەوہى لە نمونەكانى تری مەولەوى بدوین پىویستە ئەوہ بوترى، كە وشەى "عەنبەر" ئەگەر لای حافىز تەنیا وشەيەكى شیعەرى بى، ئەوا لای مەولەوى ناوى خىزان و ھاوسەریەتى، كە نەك ژيانى بەلكو مەرگیشى رەنگدانەوہەكى دیارى لە شیعەرەكانیدا ھەيە.. بۆیە ئەمە قورسايیەكى زیاترى ئەم وشەيە لای مەولەوى دەردەخات.. بەلام رایەل لەنیوان ھەردوو شاعیردا ھەيە تەنانەت جوړى دەرپىرین و مەوداى قوول دان بەم وشەيە لای حافىزى ھەبوو، ئەوہتا مەولەوى پى وایە ھەروەك "باد غالیەسا" كەى حافىز "عەنبەر" بە خاكدا بلاودەھكاتەوہ، دەلى:

جەو سەردەشتەوہ گولۆ و پىزان كەرد سارا بۆى عەنبەر سارا ھەرزان كەرد

پاستە وینەكانى مەولەوى بەجوړىكى تر دارپىژران، بەلام ئەنالۆگىاى "بۆنى عەنبەر" بەخاكدا بلاوہونەوہ، گەتوگۆى ئەممان لەگەل حافىزدا ھەر پىك بەگوپەرەى میتاتىكىستوالىتى میتۆدەكەى ج.جىنىت، بەبى ناوھینان و تەنانەت نامازەپىكردنىش – بۆ دەردەخا و ھەستىپىدەكرىت.

لە یەككە لەو لاواندەوانەدا كە مەولەوى بۆ "عەنبەر خاتون"ى خىزانى وتوون لە دوو دىردا "زولف عەنبەر" دووبارەبوئەوہ لە نیوہدیرى یەكەمدا وەك وەسفىكى بىلایەن ھاتووہ "حەلقەى زولف عەنبەر بۆى شەو رەنگ" و بىگومان "ئەلحەدسەراى سەنگ" یش كە ئەو جوانیە چووہتە ژىرگەل نامازەى كوچى دواى خىزانەكەيەتى.. بەلام لە نیوہى دووہى دىرى دووہدا بووہ بە "شوڤ زولف عەنبەرینەن" – كە وینەيەكى نامازەيە بۆ (عەنبەر خاتون)ى خىزانى و دەبىتە دركە، كەواتە فۆكوسى "عەنبەر" كراوہ بە چەشنى جىواوژ بۆگەياندى ھەمان مەبەست بەكارھاتووہ.. با نامازەى راستەوخۆش نەبى، بەلام ھەر بىرى "شروڤەكردن" و "كىپرکیيەكى شاراوہ" لەگەل شاعیرى "پیشینە" دا ھەيە..

لە نمونەيەكى تردا مەولەوى وشەى "عەنبەر"ى گواستۆتەوہ بۆ دنیای شیعرو داھینان و مەودايەكى تری داوہتى و کردووہتى بە بنەمايەك بۆ نەخشاندى سىماى ئىستىتىكى.. لىردەدا لەباتى "زولف"، "فەرد"ى شیعەر ھاتووہ، "بۆن" یشى وەك بۆنى عەنبەرى زولفى نازدارانە. لەم سووژىتە ئەلیگۆرىيەدا و بۆ تەواوکردنى، وینەيەكى جوانترى لە دەوروہەرى كوردەوارى ھیناوە "دەس رىس"، لىردەدا وینەكە لەپىگەى بىرھینانەوہوہ لە زەينى خوینەردا وشەى "تەشى رىسان" بە خەيالدا دىنئى.. بەلام لەباتى ئەو شتە رۆژانەيە، شاعیر "فیکرى بیکرى شىرین" دەپىسى.. رایەل لەنیوان وینەكاندا: "تاوى زولف" و "تاوى دەس رىسى فیکر" نەچپرا.. لىرەشدا مروڤە لە ھینانى وشەى "دەس رىس"، داھینانى تايبەتى تاكى بەبىردا دىت.. ئەلقەيەكى تری زنجیرەى ئەم وینانە كە دەگاتە ئاستىكى بەرزى جوانیناسى مەولەوى "فەردەكەى خۆى" بە "مەحرۇمى" ناوہبات كە بە "وہسلى" فەردى شاعیرەكەى تر (مەحرۇم) شادبووہ، سەرەپراى جوانى، ئەم ھەموو تەوازوعە مەگەر ھەر لە مەولەوى و شاعیرانى وەك ئەم بىت.

ههروهها گواستننهوهی چه مکی ریالیی وهك "مه حروومی - هیجر" و "وهسل" گواستراونه ته وه بۆ ناو جوغزی داهینانی شیعرى و ناسکبیژی، ئەمەش تیشکۆو بەرجهسته کردنی وینەکهیه.

ئەم رایەل و پەيوهندی و کێپرکێ و گفتوگۆی شاعیرانه وهولێ هاریکارکردن له مۆزاییکی دهقدا، له نمونه شیعریهکانی حافزو مهولهویدا فره لایه نیی و اتاو گوشه نینگای وردو بیرى قوولێ دهقناویزان بهگشتی و میتۆدهکهی ج. جینیت بهتایبهتی دهردهخن.

یهکیك لهو كۆده گرنگانهی كه رایهلی نیوان ئەم دوو شاعیرهو پەيوهندی تیكسته شیعریهکانیان پیکدینی بهشیوهیهکی فراوان "باد - با"یه كه له شوینیکی تردا و پیشتر لهم باسهدا نمونه مان بۆ هینایه وه، له راستیدا مهولهویش هەر بهی ناوهینان و ئامازه یان راسته وخۆ دیالۆگ دامه زانندن، وشه ی "با" و هاوواتاكانی كه ههم له زمانی فارسی و ههم زمانی كوردیدا جۆراوجۆرن بهكارهیناوه و له ریگه ی "با" و جۆری بهكارهینان و مه زانندنییه وه بۆ دهقی شیعرى پەيوهندییهکی پته و له نیوان به رهه می ئەم دوو شاعیرهدا دروستبووه، به لگه ی ئەم رایه شمان ئەم نمونه نانه كه دهیان هینینه وهو شییان دهكه ی نه وه، حافز دهلی:

گر باد فتنه هردو جهان را بهم زند ماو چراغ چشم و ره انتظار دوست

(۱۴، ل ۳۹۴)

یان:

سریز آب سرشکم که بی تو دور از تو چو باد میشود در خاک راه میخلد

(۱۴، ل ۱۳۵۲)

یان ئەم بهیته یان:

كحل الجواهری بمن آر ای نسیم صبح ز آن خاك نیکبخت که شد رهگذار دوست

(۱۴، ل ۳۹۴)

مهولهویش دهلی:

چون وهلگ شادی ی من وای دووری ی لهیل وهیشووم بهرد ئەو ههر د نهو پرشته ی سوهیل

(۱۸، ل ۱۶۰)

یان لهم دیپره شیعرانه دا:

كزه ی ره شه بای هه ناسان سهرد سیامال عهیش ته خته ته خته كهرد

(۱۹، ل ۶۳۰)

نهسیم پهنجه ی پات ئه سهردی كیشنان بدارهش نه توی دل دهر وون ریشنان

(۱۹، ل ۷۴۴)

چ شیرین زهرگهر تۆف هه وای سهرد گو شواره نه گوش نه و نه مامان كهرد

(۱۹، ل ۶۳۰)

"با" لهم نمونه شیعرییه نهی ههردوو شاعیردا ئهركی شیعری خراوه ته ئهستوو وهك ئامیڕیکی فیکری - هونهری بهکارهاتوو. له وینه ی شیعری پلاستیکی و بهرجهسته دا نه ریتی ئیستیتیکی هیناوه ته کایه. بهشیوه ی داهینه رانه فوکوسی "با" یان کردوو وه "تابلوی ئه لیگۆری" یان لی پیکهیناوه، له نمونه ی یه که مدا حافز "باد" ی کردوو به "بادی فتنه" .. و ههردوو جیهان "ئهم و ئەو دنیاش" ده دا بهیه کدا و وهیشوومه ی کۆتایی هه لده گیرسینی، بهلام لهم حاله ته شدا كه هیمای تاریکبوونی دنیا به خوینەر ده دا... به چاوی

ناساييش نه، له پړگه‌ی دوو وینه‌ی تره‌وه "چراغ چشم" و "زه انتظار" ه‌وه سرجه‌می باره د‌ه‌روونیه‌که‌ی شاعیر له چاوه‌پروانیی یاردا به‌رجه‌سته ده‌کا.

نمونه‌ی دووهمیش ه‌مان باری د‌ه‌روونیه‌وه له دووری و داپران له (یار- د‌وست) دا ده‌ژی و وینه‌یه‌کی ناموی وه‌ک "سهرپړژی فرمیسک" ی بووه به "باد" نامیته‌ی خاک ده‌بی. نه‌گه‌ر وردبینه‌وه ده‌بینین حافظ س‌ی په‌گه‌زی بنه‌رته‌ی سرووشتی وه‌ک: "ئاو و ه‌وا و خاک" ی له‌یه‌ک به‌یتدا کو‌کردو‌ته‌وه، ئیتر وه‌ستایه‌تی و کارامه‌یی حافظه‌! له نه‌نجامیشدا د‌ه‌ربری نه‌و شپرزیه‌یی و باره د‌ه‌روونیه‌ی دل‌داره له دووری و داپرانی له یاره‌که‌ی.. نه‌م دوو به‌یته که به نمونه ه‌یناوماننه‌ته‌وه له‌یه‌ک غه‌زل وهرمانگرتون.. ده‌بینین شاعیر په‌ره به پروونکرده‌وه و به‌رجه‌سته‌کردنی باری د‌ه‌روونی شاعیر - پال‌ه‌وانی لیریکی ده‌دا..

له نمونه‌ی سییه‌مدا هاوواتایه‌کی "باد" که "نسیم صبح" ه‌ به‌کاره‌اتوه‌وه نه‌رکیکی کلاسیکی "قاسید" ی پی‌ سپی‌دراوه که "کحل الجواهر" ی له "خاک نیکبخت" ی را‌گوزاری د‌وسته‌وه بی‌نی.. له‌م س‌ی نمونه‌ی یه‌ک به‌یتیا‌نه‌وه ه‌ندئ سیمای ه‌ونه‌ری - ئیستیتیکیی حافظمان بو‌ د‌رده‌که‌وی.. که له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا جاری وا ه‌یه ه‌ندئ که‌ره‌سه‌و کو‌دی کلاسیکی - ته‌قلیدی به‌کاره‌یناوه، به‌لام ه‌ه‌لیشیلان‌ه‌ته‌وه نو‌یکاری و نه‌خشه‌سازیه‌کی شیعریی د‌اهینه‌رانه‌ی تی‌دا کردون.

مه‌وله‌ویش به‌ه‌مان شیوه، مامه‌له‌ی له‌گه‌ل "با" و هاوواتاکانیدا کردوه، به‌لام د‌اهینه‌رانه وینه‌ی ئی نه‌خشان‌دوه و جی‌ خامه‌ی به‌ پروونی دیاره. نه‌گه‌ر له‌یه‌که‌م نمونه وردبینه‌وه ده‌بینین

که به‌شی زوری په‌گه‌زه‌کانی دی‌په‌که له سرووشته‌وه وهرگیراون: "وه‌لگ، وا، وه‌یشوم، ه‌رد، سوه‌یل" و مرو‌قی‌ندراون و به ه‌ندئ که‌ره‌سه‌ی مرو‌فانه‌ی وه‌ک "دووری له‌یل، نه‌ورشته...". به خامه‌یه‌کی کارامه وینه‌یه‌کیان لی‌ د‌ارپ‌ژراوه که دیسان "تابلوی‌یه‌کی نه‌لی‌گوری" یه‌و سرجه‌م په‌گه‌زه‌کانی به ه‌ردوول‌اوه: "نه‌وه‌ی سرووشتی پروته‌وه نه‌وه‌ی مرو‌فانه‌یه" بوونه‌ته د‌ه‌ربری هاونا‌ه‌نگ و گونجاوی باری د‌ه‌روونیی شاعیر، ه‌مان مؤتیقی حافظیشه "چاوه‌پروانی و دووری و داپرانه له یار - د‌وست"، به‌لام لی‌رده‌ا ه‌اتنه‌نارای گفتوگو و رایه‌لی شیکاریی و به‌کاره‌ینانی شاعیری "پیشینه" یه‌و گفتوگوو کی‌پرکییه له‌گه‌ل‌یدا، نه‌ک "بنه‌وان و کاریگه‌ری" به چه‌مکه به‌راوردکارییه‌که‌وه به‌بی نه‌وه‌ی له جوغزی ناما‌ژه و تی‌ه‌له‌کی‌شدا بی‌ و ناوی شاعیری "پیشینه" ش نه‌ه‌اتوه.

ه‌ر له دی‌پړکی تردا به سوودوهرگرتن له سهرمای ساردی زستانی کوردستان و د‌ه‌وارنشینیی کوچه‌رانی کورد "تابلوی‌یه‌کی نه‌لی‌گوری" د‌اهیناوه له "مه‌حسوس" و "مه‌عنه‌وی" وینه‌ی ناوازه‌ی وه‌ک "کزه‌ی په‌شه‌بای ه‌ناسان سهرد" و "سیامال عه‌یش" ی ته‌خته ته‌خته بوو، لی‌کترازوی خو‌یی د‌ه‌ربریوه.. نه‌گه‌ر له نمونه‌ی پیشووی مه‌وله‌ویدا وه‌ک نمونه‌کانی حافظ نه‌ندیشه‌ی شاعیر ته‌نیا له د‌ووری حاله‌تیکی دیاریکراوی وه‌ک "دووری و داپران له د‌وست" بسوورپ‌ته‌وه، نه‌وا له‌م دی‌پرده‌ا سرجه‌م ژیانی شاعیرو نه‌هامه‌تی و نیگه‌رانییه‌کانی گرتو‌ته‌وه.. که‌واته "شروقه‌ی ده‌ق" ه‌که به خسته‌سه‌رو دری‌ژه به دیالوگی شیعری دان - ده‌ژمیردری‌ت.

مه‌وله‌ویش وه‌ک حافظ "نه‌سیم" ی به‌کاره‌یناوه نه‌گه‌ر حافظ داوای "کوحلی جه‌واهیری را‌گوزه‌ری یار" ی لی‌ کردبی، به‌لام نه‌م دیالوگیکی هاوخه‌می له‌گه‌ل‌دا کردوه.. که سهرکیان "نه‌سیم" ه‌و له به‌فره روژتیکی زستانی سه‌ختی ه‌وراماندا "پی‌ی!" ته‌زیوه و بو‌ته هاوده‌می "دل‌برینداران".. لی‌رده‌ا هاوکیشه‌که ناوه‌ژوو‌بو‌ته‌وه، دیاره شاعیر له پاداشتی نه‌و ه‌موو نه‌رک و زحمه‌ته‌دا که به "نه‌سیم" ی سپاردوه، ئیستا

دەيەوئى "پىي گۆنەکردوو و تەزىوى" بخاتە ناو دلى دەروون بريندارانەو، كە بەراست ئەمە گەيشتنە بە ناستىكى بەرزى ئىستىتىكى، ئەويش تىكدانەوى ياساو رېسا ھونەريەكانەو بە خامەو ويستی شاعىرىكى داھىنەر - جىھانەكە دەنەخشیترتەو.

لەم وینەھەدا "دوالىزمى دژ" و تەربىبىت و ھاوسىياھەتى "ھەن.. دژاھەتتەكە لەنیوان "سارد"ى "پىي نەسىم" و "گەرمىي دل" و دەروونی بريندار"دا ھەيە، كە براوھتە ناستى بەھای ھونەرى و ھاوسىياھەتتەكەش، لە ھاوناھەنگىي "سرووشت - نەسىم و دلى شاعىر"دايە، كە ھەريەكەيان بە دەردىكەو گېرىانخواردوو..

مەولەوى لەو تابلۆ زستانىيە نىگارکیشانەيدا كە نمونەيەكى دەگمەنى شىعەرى كوردى بەتايبەتى و پەنگە شىعەرى پۆژھەلاتىش بى،.. سرووشتى كوردستانى لە وەرزى بەفرانىار - زستاندا بە خامەيەكى دەگمەنى داھىنەر نەخشاندوو و كەش و ھەوايەكى بۆ بارى دەروونىي خۆى لە چەند ھەنگا و رېگايەكى دوورىي دنيايى لە "شىخ" ھەوى سازاندوو.. راستە سەرمای سەختى زستانە، بەلام وەرزىي شىرىنى سرووشتى ولاتى كوردان و شاعىرىش لە شىخى گيانىيەو نەزىكە.. كەچى لەباتى بە دیدار شادبوونى لە بستەپىيەكدا "چاوپروانە"...

دوانمونهى مەولەوى ئەم دىپرەيە:

چ شىرىن زەرگەر تۆف ھەواى سارد گۆشۆرە نە گۆش نەونەمامان كەرد!

لەم دىپرە شىعەرەو لە دىمەنىي زستانەى تردا "تۆف ھەواى سەرد" بۆتە "زەرگەر - زەرنگەر" گوارەى كەردۆتە گووى نەونەمامەكان.. مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەپرىس، گوارەكە بە گەلای زەردبووى نەمامەكان لىكەداتەو، ديارە "زەرنگەر - لە زىر" لە ھەموو شتىكى ترەو، نەزىكترە، ئەى بۆ مەبەست لە "چلوورەى سەھۆلىنى شۆرپووەوى قەدىان نەبى؟! "خۆ ھەر زەرنگەرىشە كە لە "زىو" یش خشل دروستدەكات.*

ئەم نمونانە - بە پای نىمە - تا ناستىكى باش دەچنە چوارچىوہى جۆرى سىيەمى "شرووقەى دەق"ى ج.جىنىيەو.. لىرەدا شرووقەى شىعەرى "پىشىنە" بە شىعەر كراو و لاسايىكردنەو نىيە، بەلكو كىپرەكى و خستەنە سەرو ھاوكارىي مۆزايىكى دەقە.

٤- Archetextuality (كۆكردنەوى دەق) {الجامعية النصية}

ئەم جۆرەى دەقناويزان لای ج.جىنىيەت كە لە چوارچىوہى (بەزاندن و تىيەراندنى دەق) - "transtextuality" دا،.. لە ھەموو جۆرەكانى تر ئەبستراكتەرەو كاتىگۆرىا گشتىيەكانى ھەك: پۆمان، شىعەر، وتار، نۆقىلى واقىعەى، تراجىدى.. ھتد دەگرتەو. ج.جىنىيەت لەم پووەو دەلى: "ھەموو ئەو شىوانەى دەق كە پەيوەندىي ئاشكرايان شاراوەيان لەگەل دەقەكانى تردا ھەن". (٩، ل ٢٠١)

چەمكى ئارشىيەتەكست لە پووى بابەت، ژانر، مۇدە... ھتدەو بەكاردەھىنرئ. ئەمەش سرووشتىكى زياتر چەسپاوو نەگۆر يان بە ھىواشى گۆراوى ھەيو دەبىتە بناغەى بونىادنراوى سەرجەم سىستىمە ئەدەبىيەكە، بەلام ج.جىنىيەت خۆى نەيتوانىوہ كىشەى گۆرانى ئەم جۆرە ئەدەبىيانەو پابەندى و پايەلى نيوان تىكستىيان بەشيوەيەكى كۆتايى ديارىبكات.

* پروانە: (١٨، ل ٥٢٧-٥٢٩)

دياره نەم توپژئەنەوھە دەربارەى بەرھەمى دوو شاعىرى لىرىكى ديارى پوژھەلات: حافزى شىرازى و مەولەوى تاوگۆزىيەو لە چوارچۆھى ژانرى لىرىكىدايە. نەم ژانرە يەككە لە سى شىوھە بنەرەتتەيەكەى شىعر: ئىپىك، دراما، لىرىك و ھەر لە سەدەى چوارەمى (پ.ز) و نەرسۆوھە وەك سى ژانرى ھەرە گرنگو سەرەكى ديارىكراون.. كەواتە، لىرىك كە ئەو مېژووە كۆنەى ھەبى لە ئەدەبى جىھانىدا، چۆن دەتوانىن لەبەر پوژئەنەى چەمكى ئارشىتىكىستوالىتىيە روانگەى ج. جىنئىدا بەرھەمى نەم دوو شاعىرە بخوئىنەوھە ھەلىانسەنگىنەن و بىاندرخىنەن! رەگى لىرىكىش بەو بونىدەوھە كە ھەيەتى تا ئاستىكى ديار چەسپاوى زياتر پىوھە ديارە، تا گۆران و لەدەستدانى بنەما بنەرەتتەيەكانى، راستە لە چوارچۆھەى ژانرى بچوكترى وەك: "ode قەسىدە، idyll گۆرانى، شوانانە، لادى، elegi سكالو لاواندەوھە... ھتد" پەيدا بوون. بەلام رووالەت و گيانە درەوشاوەكەى خۆى نەگۆپوھە تايبەتمەندىيە بەرچاوى جياكەرەوھەكانى خۆى لە ژانرەكانى تر لەدەست نەداوھە..

راستىيەكى تىرىش ھەيە كە پىوئىستى ئامازەپىكردەن، لىرىكىش – وەك ھەر تىكىستىكى ئەدەبى – پابەندى تايبەتمەندىيە ئەو دەرووبەرە بوو، كە تىيدا ھاتۆتە ئارا.. بە واتايەكى تر ئەدەبى جىھانى لەگەل ھەموو ئەو ھىلە گشتىيانەشدا كە سەرچەم ئەلقەكانى دەگرىتەوھە، ھەمىشە تايبەتمەندىيە دەرووبەر – نەتەوھەيشى ھەر ھەبووھە، بۇ نمونە ئەدەبى پوژئاوا يان ئەوروپايى ھەرەھا ئەدەبى پوژھەلات تايبەتمەندىيە خۆيان ھەبووھە ھەيە، تەنانەت لە جوغزى ھەريەك لەو دوو ئەدەبەشدا ديسانەوھە لە ئەلقە لەچاوى جىھانىيە بچوكتەرەكاندا، سىماو رەنگى جۆراوچۆر ھەبوون و ھەر ئەمەش كەلەپوورى كۆلتوورى سەرچەم مرقاىتەيى دەلەمەندو نەمر كردوھە. لەم گۆشەنىگايەشەوھە لەنيوان دوو زمان و ئەدەبى سەر بە ھەمان بنەوان و سەرچاوەى وەك فارسى و كوردىداو لەگەل ئەو پەيوەندىيە توندوتۆل و بزىوو زىندوھەى ھەردوو ئەدەبەكەدا، سىماى جياوازو خەسلەتى جياكەرەوھە ھەبوون و ھەن، نمونەيەكى لەبارى نەم پايەش بەرھەمى نەم دوو شاعىرەيە كە لەرووى دنيايىنى و ئىستىتىكىيەوھە بە لىك نزيك ناسراون و بەلگەى ئەمەش لە شىعرەكانىدا ھەيە، بەلام جۆرى لىرىكى جياوازن.

حافزى شىرازى بە ترادىسيۆنى شىعرى كلاسىكىيە عەرەبى – فارسى و پەگەزەكانى پەوانبىژى و كىش و سەروا... ھتد شىعرى نووسىوھە ھەموو پەگەزو سىماو ناوھەرۆك و نەرىتە ھونەرىيەكانى ئەو جۆرە شىعرەى بەكارھىناوھە بەلام گەياندوويەتتەيە لووتكەى غەزەل و قەسىدەى پوژھەلاتى.. بەلام مەولەوى تاوگۆزى شىعرى لەسەر بنەماى فۆلكلۆر كەلەپوورى شىعرى دىالىكتى گۆرانى (ھەورامى) نووسىوھە، كە چ لە رووى زمان و چ ھونەرى شىعرەوھە جياوازىيەكى بەرچاوى ھەيە تەنانەت لەو شىعرەش كە پىشتەر لەسەر دەستى شاعىرانى دىالىكتى كوردىيە سەروو (كرمانجى) وەك مەلاى جىزىرى و ئەحمەد خانى و... ھتد ھەيە، چونكە ئەمانىش ھەر بە شىوازى حافزو لەسەر ھەمان پىبازو نەرىتە ھونەرى و ئىستىتىكىيەكانى شىعريان نووسىوھە.. راستە لەنيوان شىعرى حافزو مەولەويدا تۆپكى پەيوەندىيە ھەيەز لەرووى (theme) بابەت و شىوازى شىعرييەوھە لە دارشتنى وئەنى شىعرى و بەكارھىنانى ھونەرەكانى پەوانبىژى و ناسكىژى و ناسكىيە خەيال و فەنتازىيە شىعريدا – ھەيە، بەلام لەرووى بونىدەيشەوھە ھەر شاعىرەو سەر بە نەرىتىكى شىعري تايبەتە..

لەم بەشەى توپژئەنەوھەكەماندا كە لە چوارچۆھەى چەمكى چوارەمى مېتۆدەكەى ج. جىنئىدايە، ھەولەدەين لەبەر دەرفەت كەمى نمونەيەكى شىعرى بۇ نەم مەبەستە لە بەرھەمى ھەردوو شاعىر بەئىنەوھە، بەگۆپەرى "پىشىنە" و "دوايىنە". لىرەدا نمونەى غەزەلىكى حافز دەھىنەوھە، دەلى:

ز گریه مردم چشم نشسته در خونست بین که در طلبت حال مردمان چونست
 بهیاد لعل توو چشم مست میگونست ز جام غم می لعلی که می خورم خونست
 ز مشرق سر کو آفتاب طلعت تو اگر طلوع کند طالعم همایونست
 حکایت لب شیرین کلام فرهاد است شکنج طره لیلی مقام مجنونست
 دلم بگو که قدت همچو سرو دلجوست سخن بگو که کلامت لطیف و موزونست
 ز دور باده به جان راحتی رسان ساقی که رنج خاطر از جور دور گردونست
 از آن دمی که ز چشم برفت رود عزیز کنار دامن همچو رود جیحونست
 چگونه شاد شود اندرون غمگینم به اختیار که از اختیار بیرونست
 ز بیخودی طلب یار می کند (حافظ) چو مفلسی که طلبکار گنج قارون است

(۱۲، ص ۳۱۳)

مهوله ویش دهلی:

دهوری دهر ساقی وه لای مهزوندنا نالوودهی غوبار توژ پالاکهت
 جامی جه صهبای دیای بالاکهت جهستهی پهژموردهم نیحیاکهره وه
 بهو نازو عیشوه ویت پیم دهره وه فینک کهره وه جهستهی مهجووری
 جهی (قلب الاسد) تاوسان دووری نه سوچنۆ ته مام سهوزهی ئیشتیاق
 بهلکم شهرارهی نائیرهی فیراق منیچ بهو مهیله دنیا م وه کام بو
 بهلام بهو شهرته مهیلت مودام بو گا مهیل شادی، گا ماته مت بو
 نهک غه زال ئاسا دیاو پهرمت بو بهل تا وه سه ربو مهیل و وه فاکهت
 ئیتر کافی بو جه ورو جه فاکهت بهلکم دووری ی تو لیم نه سه نده بو
 ئهر چهند ههفته یی عومرم مه نده بو

(۱۸، ل ۲۳۳-۲۳۴)

ئهم دوو نمونه هه ریه که یان له (۹) بهیت پیکهاتوو، شیعره که ی حافظ غه زه له، مه به ستمان له غه زه له به مانا روه لاتناسییه که یه تی که زیاتر باس له فۆرمی شیعره کانه له پرووی ژماره ی بهیت و کیش و سه رواو ئهریته کانی تری غه زه لی عهره بی - فارسییه وه که حافظ شیعری پی نووسیوه. بهلام شیعره کانی مهوله وی - وهک پیشتریش وترا - جوژیکی تایبه تن که کیش و سه روایان هی فۆلکلوری کوردین... بهلام سیمای هاوبه شیان له گه ل غه زه لی تهقلیدیشدا له پرووی بابته و ناسکیژی و فهرهنگی وشه... هتده وه هه یه. ئهم نمونه یه ی شیعری مهوله وی به کیشی سیلابی - پهنجیه یی، که کیشی (۱۰ - پهنجیه یی) یه له ههر نیوه دیریکداو شاعیر زۆربه ی شیعره کانی بهم کیشه فۆلکلورییه نووسیوه و له دوا ی ئهم سیلابانه وهستانی دروستکردوه وهک: { ۵+۵، ۵+۳+۲، ۵+۳+۲، ۴+۳+۲+۲+۳، ۴+۳+۲+۲+۳... هتد }*.

(theme) بابته ی نمونه کان:

باری دهروونی ههردوو شاعیره، که کهش وهه وایه کی خه مناکی هه یه وه له سه رچاوه کاندای باس له وه کراوه، حافظ ئه و شیعره ی بو کوچیدوایی کوره که ی وتوو، مهوله ویش هانا بو (ساقی) دهباو دادو بیادیه تی

* بو زانیاری زیاتر بروانه: (۱۷، ل ۱۹۶-۱۹۹).

لهدهست دووری و دیداری دهگمهنی لهگه‌ل دۆستدا، نه‌لبه‌ته (ساقی) لیكدانه‌وی جۆراوجۆری بۆکراوه، به‌لام ده‌کری به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌یه‌ک وشه‌دا کۆی بکه‌ینه‌وه. "به‌هاواره‌وه هاتوو - فریادپرس". بونیادی هه‌ردوو نمونه‌که له‌سه‌ر پارادیگمی {شاعیر - به‌رانبه‌ریک} پیکهاتوو، ته‌وه‌ری سیمانتیکی یه‌که‌م (شاعیر) که نه‌ندیشه‌وه هه‌ست و نه‌ستی هه‌رده‌پری و (ساقی و مه‌ی) لای حافزیش دینه‌ ناوه‌وه.. به‌لام نه‌وه‌ی مه‌وله‌وی جیاوازه، چونکه ده‌توانین بلیین که {شاعیر - ساقی} لای نه‌م دوو ته‌وه‌ری سیمانتیکی زۆر پوونن و ته‌نانه‌ت نمونه‌که‌ی مه‌وله‌وی له‌سه‌ره‌تاوه تا دوا‌یی {دیالۆگ - گفتوگۆ} یه‌که له‌گه‌ل ساقیداو ده‌وری فریادپرسی شاعیر ده‌بینی.. که‌واته ده‌کری بلیین بونیادی بنه‌په‌تی نه‌م دوو نمونه‌یه ئاوايه:

شاعیر - {به‌رانبه‌ریک - له‌ده‌ستدانی کور} - مه‌ی - لای حافز

شاعیر - ساقی - داد له‌ده‌ست دووری یار - لای مه‌وله‌وی

ئه‌گه‌ر سه‌یری ورده‌کاری ناوه‌وی شیعه‌کان بکه‌ین، زۆر وینه‌ی شیعه‌ری له‌سه‌ر بنه‌مای "دوالیزمی دژ" پیکهاتوو، هه‌ر بۆ نمونه:

×	لعل تو و چشم مست میگونت	×	جام غم می لعلی که می خورم خونست
×	آفتاب طلعت	×	به‌لام نادیاره (طلوع) کند یان نه!
×	راحتی جان	×	رنج خاطر از جور دوری
×	رود عزیز	×	دامن همچو رود جیحون است
×	شاد × اندرون غمگین	×	إختیار بیرون {که کورپه‌که‌ی لی سه‌ندۆته‌وه}
×	مفلس	×	طلبکار گنج قارون

هه‌روه‌ها لای مه‌وله‌ویش نه‌م "دوالیزمی دژ"ه، زۆر پوونتر له‌ شیعه‌که‌دا هه‌رده‌که‌وی:

×	نازو عیشوه	×	جه‌سته‌ی په‌ژمورده ئیحیا ده‌کاته‌وه
×	(قلب الأسد) تاوسان دووری	×	فینک که‌روه‌ه جه‌سته‌ی مه‌هجووری
×	شه‌راه‌ی نائیره‌ی فیراق	×	نه سوچنۆ ته‌مام سه‌ه‌وزه‌ی ئیشتیاق
×	دیاو × رهم	×	شادی × ماتهم
×	جه‌ورو جه‌فا	×	وه‌فا

هه‌ندۆ وینه‌ی شیعه‌ری جوانیان تیدایه، که له‌سه‌ر بنه‌مای ته‌ریبی و گونجانه، نه‌ک دژایه‌تی، بۆ نمونه لای حافز:

ز مشرق سرکو آفتاب طلعت تو
طلوع و طالع همایون
حکایت لب شیرین کلام فرهادست
شکنج طره لیلی مقام مجنونست

قدت (هی یار) ← سرو دلجوست

سخن (یار) ← کلامت لطیف و موزون است

لای مه‌وله‌وی:

• له‌یل ئاسا بویه‌ر وه لای مه‌جنووندا {له‌یل و مه‌جنوون}

- صەھبای دیای بالای یار = تیکهال به غوباری تۆزی که وشهکهی
- مهیلی مودام = دنیای وه کام

له پرووی فەرهنگی وشهوه

لای حافظ:

گهلی وشهوه دهرپرین که تایبه تمهندی غهزه لی کلاسیکین، وهک:
 مردم چشم، خون، حال مردم، لعل، مست، میگون، جام، مشرق، آفتاب، طلعت و طلوع، همایون، حکایت،
 کلام، شکنج طره، (فرهاد و شیرین)، (لیل و مجنون)، باده، سرو، ساقی، جان، خاطر، جور دور، گردون،
 کنار دامن، رود، جیحون، شاد، غمگین، اختیار، مفلس، گنج قارون... هتد

لای مهولهوی:

هه رچهنده که متر فەرهنگی وشهوه کلاسیکی – تهقلیدی له زمانی زۆربهی شیعرهکانیدا به کاردینی، به لام
 لهم نموونه یه دا به پیچه وانه وه، ئەو وشهوه دهرپرینانه به رچاون:
 ساقی، مه حرزون، لهیل، مه جنون، جام، صههبا، دیای بالا، نالودهی غوبار، تۆز پالا، نازو عیشوه،
 جهستهی په ژمورده، ئیحیا، قلب الأسد، مه هجووری، شهراره، نائیرهی فیراق، ئیشتیاق، شهرت، مهیل،
 مودام، غه زال، کافی، جه ورو جه فا، وه فا.
 له و پارانته کورتهی بابهت و لایه نی بونیادی زمانی و هونه ری شیعی هردوو شاعیردا بۆمان دهرکوت که
 ده کری به گویرهی جۆری چواره می میتوده که ج. جینیته که (کۆکه ره وهی دهق) ه، له ته لارسازی و
 چۆنیه تی پیکهاتهی بونیادی وه که یه که یه کی سه ربه خوو کارامانه داپرژراو بدوین و له خودی هردوو
 نموونه شیعییه که وه، که هه م رایه لی و هاوبهش و هاریکاری مۆزاییکی دهق و هه م جیاوازی و
 تایبه تمهندی شیعی هردوو شاعیر تا ناستیک بدهینه بهر پۆشنایی و بیخهینه پیش چاو.

۵ - Hypertextuality – لاساییکردنه وه و پابه ندبوونی دهق (التعلق النصي)

ئهمه جۆری پیچه می دابه شکردنه که ج. جینیته، مه به ست لی هه موو په یوه ندییه کی (hypertext)
 تیکستی (B) "دوایینه" یه به "پیشینه" (hypotext) وه، به لام شیوهی قسه و سه رنجدان دهربارهی
 وهرناگری (، ل ۵).

وهک ناتالی بییقی – غروس پروونیکردنه وه و دهلی: "ج. جینیته... هه موو په یوه ندییه کی کۆکه ره وهی نیوان
 تیکستی B – دوایینه و تیکستی A – پیشینه که لیوهی وهرگیراوه به په یوه ندی (خستنه سه ر) نهک
 (تیبه لکیش) – دباریده کات. جینیته پیشنیازی پۆلینکردنی جیاوازی هیپه رتیکیستی به دوو پیوانه
 دهکات، سرووشتی په یوه ندییه که (imitation لاساییکردنه وه – transformation گواستنه وهی
 تیکستی پیشوو: هیپوتیکسته) و تایبه تمه ندییه که ی (ludique – گالته پیکردن، satirique – لاقرتی و
 پی پیکه نین، serieu – جدیدیته) ن". (۲۳، ص ۱۹)

ره خه گرانی تر به م hypotext هی ج. جینیته ده لین inter-text، مه به ست له مهش ئه وه یه که ده کری له و
 تیکسته پیشینه یه وه ده لالهت و واتای تیکسته که لیکبدریته وه، هه ر بۆ نموونه دهوتری که "ئودیسای"
 هومیرۆس هیپوتیکستی "ئینیدا" ی فیرجیله، یان "یولیسیس" ی جیمس جویسه، یان "کۆمیدیای

يەزدانى " دانى، ھىپوتېكىستى " ويرانە خاك "ى ن.س. ئىليوتە... ھتد

يەككە لەو چەمكە گرنگانەى ج. جىنىت لەم بارەيەو ھەيەتى چەمكى palimpsests "الأطراس، الطروس، الرق"ا. عەبدولھەق بلعابد دەربارەى ئەم چەمكە دەلى: "كتىبى (الأطراس) بەپراستى ئەو بەرھەمەيە كە ھەموو پىكھاتەى چەمكە و تىگەيشتنى "شيعرىيەت"ى ج. جىنىت كۆكردۆتەو ھەو لەخوگرتوۋە. ئەمە ئەو كورگ "سىنتەر"ايە، كە لىۋەى ھەموو ئەو تىگەيشتنە شيعرى و گىرانەو ھەيەى لىيانى كۆلىۋەتەو، بەش بەش و بلاۋدەبەنەو...". (۲۱، ۲۶) مەبەست لە "الأطراس" ئەو نووسىنانەن كە جارو دوچار دەسپردىنەو ھەو تىكىستىكى نوپيان لەسەر دەنوسرىتەو، بەلام ئەم تازەيە كۆپىي ئەوانەى پىشوو نىيە. ئەم چەمكەش دىرگەيەكى بىنەپەتىي رۋانگەى دەقناۋىزان بەگشتى و مېتۇدەكەى ج. جىنىت پىكىدىنى و لە پراستىشدا فۆكوسى ئەم يىرەى كىردوۋەو بەشىۋەيەكى سەلمىنەر پەرىي پىداۋەو خەملاندوۋىتەى و ئەۋەشى پونكردۆتەو، كە جۆرى پىنجەم لەخۇيدا، نە ژانرەو نە كۆكەرەۋەى بىن ژانرىشە، بەلام شىۋازىكى كاركردن و توپىزىنەۋەى دەقە.

زاناي ناۋبراۋ بايەخىكى بەرچاۋى لە مېتۇدەكەيدا داۋە بە ژانرە ئەدەبىيەكانى ۋەك pastiche * (بەرھەمىكى ئەدەبىي تەنزامىزە)، parody ** (لاسايىكردنەو بۇ گالتەجارپى) و travesty (لاسايىكردنەو ھەيەكى گالتەجارانەو پىكەنن ھىنەو ژانرەكانى تىرىش دەگرىتەو) *** .

ج. جىنىت گرىمانەى ئەۋەى كىردوۋە، كە ھىپەرتىكىستوالىتى پىشت بە زانىارىي خوينەر دەربارەى ھىپوتېكىستەكە دەبەستى و دەزانى بەشىۋەى لاقرتى و گالتەپىكىردن گۈيزراۋەتەو (۲، ل ۱۰۸-۱۰۹). لەم حالەتەدا بۇ نمونە شاعىرىك، نووسەرىك لە ھەلۋىستىكى دىاركرائو، كارى نووسەرانى تر، شيعرىك، پارچە پەخشانىكى ھونەرىي، چىرۆكىك، رۇمانىك ۋەردەگرى و مەبەست، بە شىۋازىكى پەخنەگرانەو تەننەت زىر و سەركۈنە، ھەلىدەگىرپىتەو، ديارە، لىرەدا ئەم ئاۋەژوۋكردن و دارپشتنەۋەيە، زۆرىيەى جار "نووسەرى پىشىنە" ناگرىتەو، بەلام ئەو كۆنتىكىستە دەگرىتەو، كە بەرھەمەكەى تىدا ھاتۆتە ناو. ئەمەش بۇ پەردە لە رو ھەلمالىنى دياردەى دىزىۋى ناو كۆمەل، يان ۋەك غەرىبىي و نامۆيىكىردن پوژگارى "رابووردو" و لەبەر نالەبارىي "نىستا" ئەفسووس خواردەنە بۇى... ھتد.

ديارە بەكارھىنانى ئەم شىۋازانە (مەبەست لە پارۋدى و پاستىش و... ھتد) زياتر ژانرەكانى پەخشانى ۋەك: چىرۆك، رۇمان، دراما... ھتد دەگرىتەو، ھەرچەندە ناتوانى شيعرىشى لى بەدەرىكى.

ئىمە لەو بەشائەى تىرى توپىزىنەۋەكەماندا بەگوپىرەى جۆرەكانى تىرى ج. جىنىت ھەندى رايەل و پەيوەندىي نىۋان شيعرى حافزى شىرازى و مەۋلەۋىي تاۋگۇزىمان نىشاندا، لەم دوابەشەشدا لەسەر ھىنانەۋەو

pastiche * - شىۋەيەكى پىچەۋانەى رەگەزانىكى ئەدەبىيە كە لە بەرھەمى نووسەرانى تر يان لە نووسەرىكى تايبەتى پىشىنە قەرزكرائون. ئەم زاراۋەيە ئەۋە دەگەيەنن كە بە ھەستى لى كەمكردنەۋەو بۇ بەلگەى نەبوۋنى رەسانەيەتىي (بەرھەمىكى ئەدەبىي) بەكاربەخىرت، يان بەشىۋەيەكى زياتر ناسايى بۇ ناماژەدان بۇ ھەندى كارى (ئەدەبىي) بە مەبەست و ئەنقەست و يارىيەكى لاسايىكردنەۋەى تەۋا ۋەك شىۋەيەكى پەسنى و پىياھەلەدان زىاد لەۋەى لاسايى گالتەنامىزىي، ئەگەر شتى فرىودەرى ئەدەبىي تىدا نەبوو، ئەۋا دەچىتە خانەى دىزىي ئەدەبىيەۋە. (۲، ل ۱۶۲)

parody ** - لاسايىكردنەۋەيەكى گالتەجارانەى ستايلى (شىۋازى) كارىك يان كارانىكى ئەدەبىيە، نەرىتى شىۋازى دانەرىك يان قوتابخانەيەك بەھۋى لاسايى و زىادپىۋەنەۋە دەكرىتە مايەى گالتەۋ پىكەنن. پارۋدى پەيوەندىي بە burlesque (جۆرىكى تر لە تەننەۋە ھەيە لەكاتى بەكارھىنانى ستايلىكى جىدىدا بۇ پىكەنن پىي و كىردنى بە مايەى گالتەجارپى، بۇ تۆلەسەندنەۋەى گالتەنامىز لەو جىۋازىيەى لە ستايلىكەدا ھەيە، تەننەت دەبىتە رەخنەى شىكارىي ستايلىكەى (ۋاتە ھى ئەۋ بابەتەى پارۋدى بۇ كراۋە). (۲، ل ۱۶۱)

travesty *** - ھەۋلى گالتەكردنە بە شىۋەى لاسايى بۇ بابەتىكى شىۋادرو كىردىيەتى بە بابەتىكى بىن بايخە و پروپوچ، ئەمەش ھەر جۆرىكى پارۋدىيە. (۲، ل ۲۶۲)

خستنه پرووی ئەو دیمەنە ھاوبەش و جیاوازانەیان چەردەیهکی تری نمونەیی شیعری لەبەر پۆشنایی ئەم بیرەدا، بۆ گەیشتن بە هەندێ گریمانەو بۆچوونی لەسەر بنەمای هەژماری مەیدانیی توێژینەو هەلچنراو و سەلمینەری ئەو ئەنجامانەیی دەمانەوئێ بیانخەینە روو - لیکدەدەینەو و شیدەکەینەو. لەم جۆرەیی دابەشکردنەکەیی ج.جینیتدا لەسەر بنەمای سێ کۆدی گرنگ: چاو، دل، بادە - نمونە لە شیعری هەردوو شاعیر بۆ پراکتیک و شیکاری دەهینینەو:

چشم، دیدە، چاو

حافظ دەلی:

دارم عجب ز نقش خیالت که چون نرفت از دیده‌ام که دمیدمش کارشست و شوست
(۱۴، ص ۳۸۹)

یان:

خیال قامت سروش مقیم دیدە ماست از آنکه که سرو سهی مقام بر لب جوست
(۱۴، ص ۶۲۲)

یان ئەمەیان:

از چشم خود بپرس که مارا میکشد جانا گناه طالع و جرم ستاره نیست
(۱۴، ل ۴۶۶)

لە نمونەیی یەکەمدا حافظ سەرسووپرمانی پەوانبێژی دەنوینێ کە چۆن "خیال"ی دۆست لە چاویدا ناپەرەوێتەو کە بەردەوام فرمیسک خەریکی شتەوێتەو، دیارە مەبەست لەبەر دووری یارە... وێنەیهکی پلاستیکی بەرجەستەیی لە "چاو"ی شاعیر خۆی و فرمیسک و خەمی دووری یار - کە ئەبستراکتەو بەهۆی "چاو" و "فرمیسک"ەو بەرجەستە بوو، نەخشاندوو.

حافظ لە نمونەیی دووهمیشدا کە هەر لەسەر بنەمای "چاو"ە لە میتافۆریکدا دوو ئەندامی لەشی مرۆقی کۆکردۆتەو چواندونی بە دوو پەگەزی سرووشت (سرو) کە "سهی مقام" و "لب جو" کەناری جۆگە،... کە میتافۆریکی نواندن یان نامیتەیه. لە نمونەیی یەکەمدا یار لە خەیاڵی شاعیردا بوو کە ئەبستراکتە "چاو" و فرمیسک" هی خۆی بوون.. لەمەشیاندا هەر "خیال" بەکارهاتوو نەک بۆ (یار) وەک "کل" بەلکو تەنیا بۆ "قامت"ی یار و خستووێتییە ناوچاوی هەرۆک چۆن "سەرو"ی زراڤ لە کەناری "جۆگە"دا دەپوێ.. لەم بەیتەدا وێنەکە فۆکوس کراو، لەپێگەیی "جزء - قامت"ەو، تەعبیر لە (یار - کل) کراو.. ئەمەش گونجان و پەنگنی و سێبەری وێنەکان هەریەک بەشێوێهە دەردەخات.

لە بەیتی سێیەمدا، "چاو" هی یارەو (جزء)ەو لەپێگەییەو (یار) وەک (کل)یک تاوانبار دەکرێت، کە چی ناوێتەو، مەبەست لە شەیداوونی شاعیر بەچاوی یارەکەیی کە مەنکێشی کردوو و بەرەو ناو دلی خۆیی بردوو،... لە نیو بەیتی دووهمدا حافظ دوو کۆدی لە دەرووبەرە کولتورییەکەو هیناوە، کە "طالع" و "ستاره"ن، و پێی وایە گوناھی ناوچەوان و بەخت و "ئەستێرە" نییە، (مەبەست لێی ئەو بورجانەیه کە مرۆقیان تێدا لەدایکدەبێ و ژیانی هەر کەسە بەپێی بورجەکەیی دەبێ).. لەم سێ نمونەییەدا دوانیان "دیدە" و یەکیکیان "چشم"ی تێدا بەکارهاتوو. ئەگەر وردببینەو ئەو ناسکییژی و پەوانبێژییە دانسقەییە شاعیرمان بۆ دەردەکەوئێ کە لەو بەیتانەدا بەکاریهیناون.

هەر لە "چاو" مەولەویش دەیان وێنەیی داپشتوو، کە ئەوانەیی (حافظ)مان وەبیر دیننەو، دەلی:

"بعد" وہ دیدہ ت شای ئەونەمامان
ناستەنش ھەوای ئەوبەھاران پیم
شەتاوم ھووناو دیدە پەر دەردەن

ھەر ئید مژنەوو و ھەرائی نامان
تەماشای و ھەر حالەتەکە ی ویم:
نەسیم شنۆی ھەناسە ی سەردەن

(۱۹، ۶۲۰ ل)

یان:

جیاتی موژە ی سفتە ی بالاکەت
پایی چون مەنیای، دیدەم نە دیدەم
دەک عومرم چون وەسل بالات تەمام بۆ

چیش بۆ وە جارووی گەرد پالاکەت
نازار بی پەریش موژە ی نمدیدەم؟
چیو بی نازار بۆ مشیو پیش کام بۆ

(۱۹، ۷۱۵ ل)

یان ئەم دیرە:

بەھای نیگای تو گیان ئالەمەن زەرە ی مەیلەکەت شەفای ئالەمەن (۱۹، ۵۱۹ ل)

لە نموونە ی یەکەمدا دوو جار (دیدە) بەکارھاتوو، ھە شاعیرو دیدە ی یاریش، کە سویندی پی دەخوا، جوړیک لە شکۆشی خراوەتە پال، بە وینە یەکی میتافوری وە "شای ئەونەمامان" ییش ناوی دەبات. لە دیری سییەمدا (دیدە ی شاعیر) ھاتوو کە بۆتە شەتاری خوین، "نەسیم" ییش بوو بە شەنە ی ھەناسانی سارد... لیرەدا "دوالیزمی دژ" ھەبە، "شەتاو" و "شەنە با"، ھەمیشە دوو دیاردە ی سرووشتیی نەرینین، بەلام شاعیر ھەلیگێراونەتەو بۆ دەرپینی باری دەررونی "نەرینی" خووی و بە "ھووناوی دیدە" و "ھەناسە ی ساردی" .. کە ھەموو لەنگەرەکانی تابلۆ خوازەییەکە ی بەشیو یەکی گونجاوو ئۆرگانی پیکەو ھەر دوو بەرجەستە ی کردوون.

ھەر وەک لە نموونە ی دووھەمی حافزدا لای مەولەویش لەگەڵ "چاوا" دا موژەو ھەر وەھا ئەندامیکی لەشی ژن "بالا" کە لە شیعردا زۆرباوە ھیناونی و لادیمەنەکانی تابلۆکە ی پی تەواو کردوون، سەرەپای دوو جار دووبارە کردنەوھە ی "دیدە" لە دیری دووھەمدا ھەر جارەیان ئەرکیکی خستۆتە ئەستۆ، دیسانەوھە "موژە" ش بەکارھاتۆتەوھە، کە ئەمە فۆکوسی "دیدە" یەو ئەرکی شیعیری جیای خراوەتە ئەستۆ، لە دیری سییەمیشدا دیسانەوھە "بالا" ھاتۆتەوھە ناو، ئەم بەکارھینانە تەریبییە بۆ تیشکۆی وینە ی ھونەری نەریتیکی ئیستیتیکی گونجاوھە..

لە نموونە ی سییەمدا، "دیدە" ئەرکەکە ی لە دنیا ی ریالییەوھە بۆ ئایدیالی بەرز دەیتەوھە، بە "فیدای دیدەت بام" دەست پی دەکات ئەم جوړە دەرپینە فۆلکلورییە دەوتری: "فیدای بالات بام،.. فیدای... ھتد" مەولەوی سەرھەتای دیرەکە ی پی کردۆتەوھە.. دواتر "دیدە ی یار" "وہ بی مە ی مەستەن"، "نیگای دییە" ی بۆتە "بادە ی ئەلەست" و لە دوا یین دیردا "بەھای نیگای" بۆتە سەرچەم گەردوون و "زەرە ی مەیل" شەفای ئالە یەتی... ئەم چینیە دەرپینی "وحدەتی کەون" و تالە داوی گزنگی "بیری یەکیتی بوون" یان تیدایە.. لەم رانان و شیکارییەوھە دەتوانین ئەوہ بلین، راستە مەولەویش وەک حافز لە "دیدە" و ھەندێ ئەندامی تری لەشی مروقی وەک: "بالا، موژە... تابلۆی خوازەیی شیعیری ئەفراندوھە، بەلام وەک چەمکی "palmsists" ھەکی جینیٹ "rewriting" - دووبارە نووسینەوھەو کۆپییە نییە، بەلکو نووسینەوھە یەتی بە ھەناسە یەکی تازەوھە.

دل - دل

دل ھەمیشە کورگ و ئەندامی گزنگ و کاریگەری لەشی ئادەمیزادە و نیشانە ی نیوان (ژیان - مردن) ھ، لە

جيهانى نايدايلىشدا سەرچاوهى گه وره ترين هه ستي مروفايه تي - خو شه ويستي و رهنگدانه وه شيبه تي له شيعردا،.. عه رب به "چاو و دل" ده لي "اصغرین"، واته، دوو نه دامه بچكوله كه، بيگومان به قه باره، نه ينا له راستيدا هه ره گه وره و گرنگه كه ي ژيانى مروفن.. بو شيعر هه يه له "چاو" و "دل" خالي بي؟! حافظ ده لي:

خون دلم چو درد دل من جاي تنگ يافت گلگون ز راه ديده بصحرا دواندو رفت
(۱۴، ص ۶۱۳)

يان:

مستور و مست هردو چو از يك قبيله اند ما دل بعشوه كه دهيم اختيار چيست
(۱۴، ص ۴۶۳)

يان نه م به يته:

اي غايب از نظر كه شد همنشيني دل مي گويمت دعاو ثنا مي فرستمت
(۱۴، ص ۵۵۶)

يان:

دل من از هوى بوى تو اى مونس جان خاك راهيست كه در پاى نسيم افتاده است
(۱۴، ص ۲۶۱)

له نمونه ي يه كه مدا "دل" دوو جار دوو باره بوته وه و وینه يه كي جوانى له سهر دارپژراوه، خون دل = درد دل بو؟ ههردووكيان "جاي تنگ يافت" ن..
گلگون بووه به خوین و ريگای سارای به هه له داوان گرتوته بهر.. لي ره دا وینه كه له سهر بنه ماي ته ريبي و هاوسيايه تي پي كه اتووه. به لام له به يتي دووه مدا، له سهر بنه ماي "دواليزمي دژ":
مستور × مست

لي ره دا (مستور) به ماناي پاكيزه يي و دوور له گوناھي ديت، به لام (مست) مانا پرواله تيبه كه ي له پروانگه ي دوگماي نايه وه وه كه له پي لادان - ده ژميرديت.. به لام حافظ به و گيانه گهردووني و سوفي مه شره بيبييه وه، يه كساني كردوونه ته وه كه مادام "دل" به عيشوه - نازي دوست بدهين، ريگامان هه ري كه وه ناميته ده بيينه وه..

به يتي سييه مش هه ره له سهر بنه ماي دژايه تي پرواله تي پي كه اتووه: "غايب" "همنشيني دل" ه، نه مه مش ده چيته وه سهر "حوزور" و "غياي" سوفيانه، رهنگه دوست به له ش و قه باره ي مادي له بهرچا و نه بي به لام هه ميشه له دلدا جيگاي خوي گرتووه..

له نمونه ي چواره مدا، حافظ هاوته ريبي و گونجاني كردووه به بنه ماي به يت - وینه شيعرييه كه ي "دل" له هه واي به رامه ي هوگري گيانيدا كه (ياره)، خاكي نه و ريگايه يه نه سيم پي پيدا ده ني.. "دل" ي شاعير له به رامه ي خو شه ويستي گيانيدا بو ته وازوع نواندن بووه به پاره وي "نه سيم".. "دل" كه "ماده يه" به بو ني "پو ح" خو شه ويستي يار شهيدا بووه و "نه سيم" يش - مروفي ندر اووه و ميتافوري كي شيريني لي نه فريندراوه..

نه گه ره بو "hypertext" - (B) ي نه م شيعرانه ي حافظ "hypotext" - (A) كاني بگه رين به گويره ي جو ري پينجه مي "hypertextuality" - لاسايي كرده وه و پا به ندبووني ده ق و دابه شكردنه كه ي ج. جينيت له لاي مه وه وي نه وا ده توانين نمونه گه ليكي زوري وه كه نه مانه ي خواره وه له شيعره كاني دا بدو زينه وه:

مەولەوېش دەلى:

دەلە وادەى سوبىخ نەووەھارانەن
وہخت ناگاہى دەردەدارانەن
ھەرکەسى دانش نەفامش نەبۇ
بىنىى عىرفانش زوکامش نەبۇ
گرفتى دەماخ نەدابۇ پەرداخ
پەى پەى بۇى ئازىز مەيۇش وە دەماخ
جەى بۇى گيان بەخشە بى بەش مەمانە
ئەى سوبجە خاسە وە فرسەت زانە
تۆ دىاي وە شۆن چەند صوبىخ نۇدا
کەو چەند صوبىخ بديۇ وەشۆن تۇدا
(۱۸، ۲۴۷-۲۴۸)

يان:

تەم خەم يانەى دل تاريك كەردەن
راى ئامای لای تۆ جە يادم بەردەن
(۱۹، ۱۷۴)

يان:

دیده پر ئەسرین دەروون پر جە تەم
کەوتەن نە پروى تەوق بەندیخانەى خەم
دل ئالوودەى ھوون، تەن بارکیش دەرد
زوان لەنگ و لال، پەنگ خەزان سەرد
تۆ بەو بى پەحمى ئازىزىچ وەى مەیل
دلەى کۆس کەفتەى منىچ جە ھوون کەیل
(۱۹، ۹۰-۹۱)

يان:

پەژارەت شادىم جە بىخ ئاوەردەن
دوریت خەيمەى دل پىشەكەن كەردەن
(۱۹، ۲۰۹)

نمونهى يەكەمى شيعرى مەولەوى وەك ئەوانەى حافز، لەسەر بنەماى كۆدى "دل" دامەزراوە، بەلام وەك پىشتىرش نامازەمان پىدا شاعىر لاساى كۆپىيەى دەقاودەقى شيعرەكانى حافزى نەكردۆتەو، بەلكو لە روانگەى ئەزمونى ھونەرىى خۆيەو دەپشتۆتەو، ھەر بە تەبىعەتى شيعرى "ھەورامى" ش كە بونىادىكى داستاناساى ھەيە، شاعىر بە چەند دىرو وىنەيەك فوكوسى بابەت - بىرۆكەكە دەكاو بە پەرمووجى كاراى خۆى دەينەخشىنى.. مەولەوى لىردە لە بەيانىيەكى بەھارە دەدوئى و بە وەرزى دلدارانى دادەنى و پىي وايە ھەرکەسى نەفام نەبى و "بىنىى عىرفان"ى "ھەلامەتى نەبى" .. ئەوا ئەم ھەل دىدارى ئازىزە لەدەست نادا، چونكە "مەرگ" لە رىگای ھەمواندايە..

لە دىرى دووھدا "دژەوینە"ى: نەفام و عىرفان ھەيە، ھەر وھا وىنەيەكى نامۆ ناوازەى وەك "بىنىى عىرفانش زوکامش نەبۇ" .. كە مېتافۆرىكى زۆر جوانى لەسەر بنەماى "مەحسوس" و "مەعنەوى" دروستكردووە، لووت = مەحسوسە، بەلام عىرفان بىرى ئەبستراكت و ئايدىيالىيە.

لەلای مەولەوېش ھەر وەك حافز، ھەمىشە پارادىگمى: شاعىر - دلدار، پالەوانى لىرىكى دەبىتە بونىادى دىرو شيعرەكەو ئەم دوو يەكەيە بەرانبەريەكنو يەكدى تەواو دەكەن.. نمونەى دووھ، بە وىنەى پلاستىكى و بىنراو بەرجەستە: "تەم خەم" "يانەى دل"ى تارىكردووە، كە دوو مېتافۆرن، دارپژىراو. ھەر وھا سەرچەم دىرەكە دەربىرى بارى دەروونىى خراپى شاعىرە كە بەشيوەيەكە رىگای لای (تۆ - ئەوى) لەياد بردۆتەو..

مەولەوى لە نمونەى سىيەمدا ئەم بارە دەروونىيەى خۆى بەشيوەى نىگار بە وشەكىشان و سووژىتى ئەليگۆرى پەرەپىداووە لەرپىگەى وىنەى چرو وەستانى كورت كورتەو تيشكۆى وىنەكانى بە لادىمەنى

جیاجیا کردوه:

دیده پر ئهسرین، دهرهون پر جه تهه، دل ئالوودهی هوون، تهن بارکیش دهره، زوان لهنگ و لال، رهنگ خهزان سهرده..

دوایی بهه دهرپرینه کاریگهراڻهیه بهراڻبهه یهک دوههستن:

تۆ بهو و بئرهحمی + ئازیزیچ وهی مهیل = دللهی کۆس کهفته جه هوون کهیل

لهو سئ دپره شیعره دا جهندین وینهو میتافوری به زمانیکی چرو پر ئاوازه خهملاندوه..

له نمونهی چوارهمدا، شاعیر وینهیهکی نامۆ ناوازهی وهک "شادی جه بیخ بئ" یان "خهیمه ی دل" پریشهکهن بکرین دهرشتوه، که تیشکدانهوهی هندی دیمهنی ژیاڻی کۆچهراڻه، بهلام شاعیر ههست و سۆزو بییری ئهبستراکتی پئ دهرپرین و لهگهڵ هیپهرتیکستوالتیدا دینهوه.

باده

(باده) لای شاعیران بهمانا ئاساییهکهی و ههروهها به خوازهییهکهشی بهشیوهیهکی بهرچاو بهکارهاتوه، بهلام لهراستیدا زیاتر به مهوداخوازییهکهی بهتایبهتی له شیعری سۆفیگهریدا بوته چق و بنهمای دهرپرینی ههست و سۆزو ئهندیشهی شاعیران.. ئهه زاراویه له شیعری حافزو مهولهویشدا پروبهریکی بهرچاوی داگیرکردوهو ئیمهش دواپاری ئهه تویرینهوهمانی پئ کلۆمدهکهین. حافز دهلی:

حاصل کارگه کون و مکان این همه نیست

باده پیش آر که اسباب جیهان این همه نیست

(۱۴، ص ۴۶۹)

یان:

(حافظ) بخود بپوشید این خرقه می آلود ای شیخ پاک دامن معذور دار مارا

(۱۴، ص ۱۹)

یان: شود مست وحدت ز جام الست هر آن کو چو (حافظ) می صاف خورد

(۱۲، ص ۱۳۵۳)

یان ئهه بهیته:

به می عمارت دل کن که این جهان خراب بر آن سرست که از خاک ما بسازد خشت

(۱۴، ص ۳۹۳)

یهکیک له کۆده هاوبهشهکانی شیعری پۆژهللات و لهوانه شیعری کوردییش "باده"یه، جا چ بهمانا ئاساییهکهی و چ به مهودا خوازهییهکهشی.. لهو رایه لانه شه که به ههردوو مهوداکهیهوه شیعری ئهه دوو شاعیره پیکهوه گریده دات. دیاره تا ئاستیکی گونجاویش له جوغزی چه مکی هیپهرتیکستوالیتی و پالمپسیسدا، ئهه نمونانهش وهک ئهوانه ی پیشتر هیئاماننهوه نیشاندهری ئهه رایه لانه که رهنگدانهوهی ئهه چه مکانه.

له نمونهی یهکه مدا حافز یهکسهر "باده" دهکاته دوا چاره سهری چاره نووسی مروؤو بیبنیایی دنیاو کورتی و بئ بایهخی ته مهنی دنیایی، بویه داوای باده دهکا، دیاره "باده" ئهه شهرا به مروؤو سرکه ره نییه لای حافز، به پیچه وانه وه مه بهستی له بادهی راستی و خواناسییه وه ئهه پروکردنه جیهانی ئهه به دییه ته نهک

به بيموبالاتي ژيان به سهربردن تا مروځ چاوي ليك دهنې.

له نمونې دوه مډا حافظ به شيوازه تهنزو رځخنه گرانه كې خوي له پرووي (شيخ) و (زاهيد) پياكاردا دوه ستې و پيې وايه "اين خرقة مي آلود" لا چاكترو داواي لي بووردن له شيخي پاك داوين دهكا! بهيته كه هه مووي نه وه دهگه يه نې كه ديسان هه مه به ست له "خرقة مي آلود" مانا ئيديالي و سوفيانه كه يه. هروه ها له بهيتي چواره مډا ديسان هه ديه وي كه له م جيهانه چاره نووس ناديارو كوتاييها توه دا عمارت و تهلار ساري دلي به "مي" بونيد بنيت، كه نه مه وينه يه كي جواني ناميته كردني مه حسوس: عمارت + دل و نامه حسوس: مه - ه، كه ديسان هه به مانا خوازه بيه كه ي به كارها توه. هروه ها مه وله و يش له م پرووه گه لي نمونې هاوشيوه ي حافظي هه ن، دهنې:

جامي جهو باده ي وه سل ديدارت	جهو قه هقه هه ي مه ي شيشه ي رووخسارت
به وينه ي جارن سا پيم دهره وه	عيسه وي ناسا ئيحيام كهره وه (۱۹، ل ۵۰۹)
نه كهر دن ئيفتار دوسه كه ي كامل	سيواي وه ي مه ي كووس خه ياله كه ت، دل

(۱۹، ل ۱۳۲)

يان: جهو نه سكه نجه بين دس سوروشته كه ت يان: نامه كه ي زيباو زشته كه ت
به باده كه ي وي ت جام جام وهرده وه تالي ي سه فرای دهر د دوريش به رده وه
(۱۸، ل ۱۲-۱۳)

يان: فيدای دیدت بام وه بي مه ي مه سته ن نيگای دیدی تو باده ي (الست) ن (۱۹، ل ۵۱۹)
يه كه م نمونې مه وله و يش هر باده "باده ي وه سل ديدار" هو "قه هقه هه ي مه ي" هي "شيشه ي رووخسار" ي ياره. له پرووي بابه ته وه بيگومان "باده" ماناي خوازه يي - مه عنه وي هيه، له پرووي دپرشتني وينه شيعرييه كانه وه، تيكه لكر دنيكي تو كمه و جيگای خو گرتوه، هه رچنده "باده ي وه سل" له شيعري كلاسيكي - ته قليديدا هيه، به لام وينه ي "قه هقه هه ي مه يي شيشه ي رووخساري يار" وينه يه كي نامو ناوازه يه و به پيزي خه يالي شاعرو ده سته لاتي داهينه ريه تي.

له نمونې دوه ميشدا وينه يه كي ناساييه دوو شتي به روواله ت دزي كوكر دوتوه: ئيفتار "روژوو شكندن" به "مه ي" له چيش له "كاسه ي خه يال"، كه شيوازي "پارادوكس" ي وهر گرتوه و نارايشتيكي شيريني وشه و اتا هيئانه ناوه.

له نمونې سييه مډا مه وله وي له ريگاي به اور دو وه بيرهيئانه وه تابلويه كي خوازه يي له نيوان دوو جه مسه ري به روواله ت نه گونجاودا كردوه، به لام كه تاوتويي گوشه و نه مديو و نه وديو هي ل و ديمه نه كاني ده كه ين، وينه يه كي شيعريي داهينه رانه يه، شه ربه تي ده ستي سوروشتي دوسي كامل = نامه ي هم جوان و هم ناشيرين، يان له راستيدا هه لگري هه والي خو شو و ناخوش، ديسان هه جام له سه ر جام باده ي نامه نووس ده خواته وه و تاليي دوروي دهره ويته وه. (له ره وته ناساييه كه يدا نه و شه ربه ته بو نه هيشتني سه فرا باشه)، به لام نه م گواستويه ته وه بو حاله تيكي ترو سازداني وينه ي شيعري و كه شوه و ايه كي هونه ري كار يگر، كه چيژيكي ئيستيتيكي ده داته خوينه ر.

دوانمونه شيعريكي مه وله وي مان هيئاو ته وه كه هه مان كو دو كهره سه ي نمونې سييه مي حافظي به ناشكرا تي دا دياره و هه ر دوو شاعير زاراهي "الست" يان به كار هيئاوه و ناماژه يه بو نه و روژه ي كه يه زدان به شه ري كوكر دوتوه و لبي پرسيون: "الست بريكم؟! نه وانه ي وتويانه: "بلا! نه وانه باوه ردارن و نه وانه ي وتويانه: "نعم! بي باوه رن.. نه م حاله ته ش له زماني عه ره بي دا "استفهام انكاري" ي پي ده لين، "به لي"

واتای "نه خیر" دهگریته ووه به پیچیه وانه وه.

وینه شیعریه که ی حافظ "جام الست" هو نه وکسه سی مهیی سافی وهک شاعیر خواردوت ته وه "مست وحدت" بووه. لای مهله ویش "چاوی یار" "به بی مهی مهست" او نیگا کانیشی "بادهی الست" ن.. له م به راوردو رانانه وه نه وه مان بو درده که وی که شیعره کانی مهله وی (B) ده گه ریته وه بو نه وانه ی حافظ (A)، واته هییه رتی کستی، هیپوتیکستی شاعیری کی پیشینه ن و به لام ده قاوده ق نه گویز او نه ته وه، نه ینا نه وکاته ده چوه خانه یه کی تری ده قناویزان. مهله وی هاوکاری میوزاییکی ده ق و کیپرکیی کردوه له گه ل حافظ داو به شیعره کانی شانی له شانی شاعیری کی گه وری جیهان و رژژه لات داوه. نه مهش له گه ل جوری پینجی می دابه شکرده که ی ج. جینییت و چمکی "palimpsests" و تهنانه ت به شیوه یه که له شیوه کان له گه ل "allusion" ییدا دیته وه. که نه دهناسان نه م سهرنجیهان هه بووه دربارهی هندی نژیکی جوری یه که م و پینجی می میتودی ج. جینییت.

نه نجام

کاریگری و گونجایی "ده قناویزان" به گشتی و میتوده که ی زانی فهره نسایی، ج. جینییت به تاییه تی، هاندهری نه وه بوون که بو تویرینه وه ی شیعری دوو شاعیری ناو دار: حافظی شیرازی (۱۳۲۵ - ۱۳۸۹) و مهله ویی تاوگوزی (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲) په نای بو به رین و سوود له شیوازو دابه شکرده پینج جورییه که ی ج. جینییت وه ریگری.

دیاره به ره می به پیژو ده وله مهندی نه دهبی هه میشه له تویرینه وه دا کار بو تویرنه ر ناسان ده کاو درگی خستنه گه ری میتوده که ی به شیوه یه کی گونجاو بو ده خاته سهرپشت، هه روک نه وه ی نیمهش له تویرینه وه ی به ره می نه م دوو شاعیره دا هه ستمان پیگردوه و وری خستووینه ته بهر بو دریژه پیدان و ته واوکردنی کاره که مان.

جیرارد جینییت "ده قناویزان" ی به شیوه یه کی بابه تی و بوچوونیکی نه دهناسیی تازه وه په ره پیداوه. نه م هاتوووه intertextuality یه سهرجه مییه که ی یولیا کریستوقای گورپوه بو transtextuality "به زاندن و تیپه راندنی ده ق" و دابه شکرده نیکی پینج جوری بو ده قناویزان کردوه و لای نه م زاراو که ی یولیا کریستوقا، ته نیا: allusion "نامازه" quotation "تییه لکیش" plagiarism "دزینی نه دهبی" ... ده گریته وه. له م تویرینه وه ی نیمهشدا "نامازه" و "تییه لکیش" پشکی باشیان بهرکه وتوووه له بهر بیده رفه تی به چهرده یه که نمونه ی شیعری قنیاتمان کردوه، که به پرونی رایه ل و په یوه ندیی شیعری نه م دوو شاعیره درده خن و زیاتریش نه وه ده سه لمینن که ناکری و ناشی به پروانگی به راوردکاری "بنه وان، سه رچاوه" و "کاریگری" به ره می نه دهبی بنرخینن و پروانگی پیشره وانه ی زانیانی "ده قناویزان" بابه تییه انه و سهرجه میانه ترو گونجاوتره بو هه لسه نگاندن و تویرینه وه ی نه دهبی.

شایانی باسه، ته نیا نمونه یه کیش چییه بهرچاومان نه کهوت که گواستنه وه ی ده قاوده قی به یته شیعیری کی حافظی له لایه ن مهله ویی تاوگوزییه وه، پیشمان وایه شاعیری که به ناکاری به رزو ده سته لاتی داهینانی وه که نه مه وه، هه رگیز پیویستی به وه نه بووه، نیمه ته نیا له بهر زاراو ی میتوده که نامازه ی نه مه مان کرد.

جوړی دووه می دابه شکر دنه که ی ج. جینیت Paratextuality "پیداویستی هکانی دهق" ه، که ناو نیشان و نیوان ناو نیشان و ژیر ناو نیشان و پیشه کی و پاشه کی و... هتد ده گریته وه.

دیاره نه که هر له ئه ده بی کوردیدا به لکو له ئه ده بی ئه وروپاییشدا ناو نیشانی شاعر به شیوه ی ئه مړو نه بووه و ته نانه ت له پیوستی دیوانه کانداه هر نیوه دی پی یه که م له باتی ناو نیشان نووسراوه و جیگه ی ناو نیشانی گرتوته وه، هروه ها به تاییه تی له رژه ه لات "نازناوی شاعری" ش له تی کستدا نووسراوه، که ده وریکی گرنگی له ناسینه وه ی به ره می شاعیراندا بینیه، "ناستانه" و سازدانی که ش وه و او ده سستیکی شاعرو دارشتنی بونیاد و لایه نه هونه رییه کانی تریش، هندیکیان ده چنه چوارچیوه ی ئه م جوړی دووه می ج. جینیت و سوودیکی باشیان بو دهرخستنی رایه ل و په یوه ندی نیوان به ره می شاعیران هه بووه، له وانیش ئه م دوو شاعیره ی ئه م و توانیومه انه نمونه ی گونجاو بو ئه م لایه نه به یینه وه، که نزیکیی شاعری حافزو مه وله وی و دیالوگ و کیپرکیی نیوانیان درده خا، واته هی شاعری "دوایینه" له گه ل "پیشینه" دا.

جوړی سییه م - metatextuality "شروقه ی دهق" ه، که بابه تی وه: وتار، گفتوگو، ره خنه ی ئه ده بی... هتدن ئه م به لای ئه م لایه نه دا نه چووین، به لکو هر له جوغزی شاعری هه ردو و شاعیردا ماوینه ته وه و نه و ه لشیلانته وه و دارشتنه وه مان نیشانداه که مه وله وی له گه ل "پیشینه" ی خوی، حافزی شیرازیدا، کردوویه تی و هه ولی په ره پیدان و کیپرکیی - سا به ناگا یان بیناگا - به ره می ئه وی داوه.

جوړی چواره م - architextuality "کوکه ره وه ی دهق" ه، له هه موو جوړه کان نه بستر اکثره و ته نانه ت جینیت خو شی به ته و او ی گه لاله ی ئه م جوړه ی نه کردوه که ژانره چه سپاوو به هیواشی گوږاوه کانی وه: رومان، چیروکی واقعی، تراجیدیا، لیریک... هتد - ده گریته وه. له م جوړه یاندا له چه مکی "لیریک، غزه ل" که که ره سه و بابه تی جه وه ره یی توژیینه وه که مانه دواین و تاییه تمه ندی شاعری هه ردو و شاعرو رایه لی نیوانیانمان نیشانداه. ئه گه رچی هندی له یاسا و ریسا و نه ریته هونه رییه کانی غزه لی کلاسیکی عه ره بی فارسی، لای مه وله ویش به دیده کری به لام نه که به و شیوه یی حافزی شیرازی و له راستیدا مه وله وی له پرووی زمان و بونیادی هونه ری و کیش و سه رواه نازادی قالبی شاعرییه وه، په یه وه ی فولکلوری کوردی و که له پیووری شاعری هه ورامی کردوه و سوودیکی باشی لی و هرگرتوون و جیاوازییه کی به رچاوی له گه ل حافزو قوتابخانه که یدا هیه و سه ره سستی و تاییه تمه ندی هونه ری خوی پاراستوه.

جوړی پنجه م - hypertextuality "لا ساییکردنه وه و پابه ندی دهق"، به واتایه کی تر گه رانه وه ی دهقی (B) hypertext بو (A) hypertext ه، زور بایه خداره و ئه م ش نمونه ی باشمان بو ئه م جوړه یان هیناوه ته وه و له چه مکی palimpsests "الاطراس، الرق" دواین، که به واتای "سپینه وه ی چنده جاره ی دهق" و نووسینه وه ی دهقیکی تازه له جیاتیی به هه ناسه یه کی تره وه دی و توانیومه انه هندی رایه ل و په یوه ندی هونه ری شاعری هه ردو و شاعیر بدوژینه وه و بیانخه یه پرو، که ئه م ش کوپی نییه، به لکو سوود لی و هرگرتنه بو ئه فراندنی به ره میکی تاییه ت و داهینه رانه. ئه م جوړه یان وه که ده بناسانیش ناماژه یان پیداوه، له جوړی یه که می دابه شکر دنه که ی ج. جینیت نزیکه دیته وه، به لام له هندی پرووه نه که به ته و او ته ی.

به ره می شاعریی ئه م دوو شاعیره هینده ده وله مندو فره لایه نن ئه گه ر توژیهر سنووریکی بوخوی دانه ی، له وانیه پرژوبلاوییه که بکه ویته توژیینه وه که یه وه و گیانی زانستی و توکمی له ده دست

بدات، دهکرا بۆ هەر یهکیک لهو (۵) جۆره به دهیان نموونهی تر بهینینهوه، ئەمهش پایهی ئەدهیبیی مهولهویی تاوگۆزی و ناوازهیی بهرهمی دهردهخا، که دهتوانی لهگهڵ گهوره شاعیریکی لیریک و هومانستیکی وهک حافزی شیرازیدا که یهکیکه له لووتکهکانی نهک ههر شیعری فارسی، بهلکو جیهانی و ناوو بهرهمی بهههق - نهمرییان پی پراوه - هاوشان بی. به ئومیدی ئهوهی شیعری مهولهویی تاوگۆزیش بکری به زمانه زیندوووهکانی دنیا، ئەوسا دهبینین که کیی تر له "عهرشی نهمری دهسوی داوین!"

سهراوهکان

1. Allen, Graham (2000), Intertextuality, London and New York.
 2. Baldic, Chris (1990), The Concise Oxford Dictionary of Literary Terms "Oxford University Press", London and New York.
 3. Booker, M. Keith (1996), A Practical Introduction to Literary Theory and Criticism, "Longmar Publishers", USA.
 4. Genette, Gerard (1997), Palimpsests, "University of Nebraska press", Lincoln N E and London.
 5. Hebron, Malcolm (2004), The Language of Literature, "plagrage Master series", London.
 6. Miller, Lindy (2001), Practical Criticism, London.
 7. Worton, Michail and Judith Still (ed.) (1990). Intertextuality: Theories and Practices, "Manchester University Press", Manchester and New York.
 8. Espark, K. (1993), Dikt I Dialog, Dialoger, Stockholm.
 9. Genette, Gerard (2001), Introduktion till arketexten. "Genre-teori", Översättning till Svenska: Thomas Götselius, Lund (Sweden).
 10. Olson, A. (2000), Intertextualitet, Comparison och Reception, en enleadning, Literaturvetenskap, Staffan Bersten (red), Lund (Sweden).
 11. Бертельс Е . Э . (1965). Словар суфийских терминов , Мираат – и ушак .- избранные труды – Суфизм и суфийская литература . М., с. 126-177.
 12. Джалаладдин Руми (1965). Поэма о скрытом смысле , перевод с персидского – Наума Гребнева, Послесловие – О. Ф. Акимовский , М., с. 215 – 231.
۱۳. خرم شاهی، بهاء الدین (۱۳۸۵): حافظ نامه - شرح الفاظ، اعلام، مفاهیم کلیدی و ابیات دشوار حافظ، بخش اول - دوم، تهران.
۱۴. سودی، شرح بر دیوان حافظ، ترجمه عصمت ستار زاده، جلد ۱ (۱۳۴۱)، جلد ۲ (۱۳۴۲)، تهران.
۱۵. سیماداد (۱۳۸۵)، فرهنگ اصطلاحات ادبی، "چاپ سوم"، تهران.
۱۶. گهردی عزیز (۱۹۷۵)، رهوانیژی له ئەدهبی کوردیدا، بهرگی دوهم - جوانکاری، "چاپخانهی شارهوانی"، ههولیر.
۱۷. محهمه، ئەنوهه قادر (۲۰۰۷)، لیریکای شاعیری گهوهی کورد مهولهوی (به دیالیکتی گۆرانی - ههوامی)، "چاپی سییهه"، سلیمانی.

١٨. مهولهوى، ديوانى مهولهوى (١٩٦١)، كؤكردنهوهو ليكؤلينهوهو لهسهرنووسينى: مهلا عبدالكريمى مدرس، بهغداد.
١٩. مهولهوى، ديوانى مهولهوى (١٣٨٣)، لهسهر بناغهى تيؤكؤشانى مهلا عهبدولكهريمى مودهريس، پيداچونهوهو ريؤكوپيؤكؤردن و زيادكردنى: موحهمهه حيجازى و هسهن كؤران، "چاپى دوهم"، سنندج.
٢٠. مهولهوى (ليكؤلينهوهو، پشكنين، شيعرى بلاونهكراوه) (١٣٧٦)، ههكيم مهلا سالح، "ئينتيشاراتى سهلاحهدينى ئهيبوبى"، ورمى.
٢١. بلعابد، عبدالحق. (٢٠٠٨) عتبات (من النص إلى المناص)، "الدار العربية للعلوم ناشرون"، الجزائر.
٢٢. غنى، قاسم، تاريخ التصوف الإسلامى (١٩٧٢)، ترجمه عن الفارسية: صادق نشأت، راجعه: د.أحمد ناجى القيسى و د.محمد مصطفى حلمي، "ملتزم النشر والطبع - مكتبة النهضة المصرية"، القاهرة، ص٧٨٨. {نقلًا عن ديوان "ترجمان الأشواق" لأبن عربي}
٢٣. ناتالى بيبقى _ غروس ، (٢٠١٢) ، مدخل الى التناص ، ترجمة عبدالحميد بوراية ، " دارنينوى للدراسات و النشر والتوزيع " ، دمشق .

ملخص البحث

يتناول هذا البحث النتاجات الشعرية لشاعرين معروفين مبدعين كحافظ الشيرازى (١٣٢٥-١٣٨٩) و مولوى التاوجوزي (١٨٠٦-١٨٨٢) و إبداعاتهما في مجال الشعر الغنائى - الوجدانى . يُطبّق الباحث في دراسته هذه مفاهيم منهج التناص intertextuality بشكل عام و خصيصاً منظور و تصنيفات العالم الفرنسى جيرارد جينيت، الذي يطرح مفهوماً آخر وهو transtextuality "تجاوز النص" بدل intertextuality، "التناص" بمفهومه العام الكريستوفى (جوليا كريستوفا) الذي يحدده ج.جينيت حصراً في النوع الأول من تصنيفه حيث يشمل فقط: "التلميح"، "التضمين"، و "السرقه الأدبية"... ومن الجدير بالذكر أن هذا النوع من تصنيف ج.جينيت الخمسة هو الأوفر حظاً في بحثنا من حيث كثرة النماذج الشعرية للتطبيق و لتبيان العلاقات الواضحة والخفية نوعاً ما في شعر حافظ و مولوى.

أما النوع الثانى عنده فهو paratextuality "الموازيات النصية" أى ما يتعلّق به كالعنوان، العنوان الفرعى، الوسطى، المقدمة، الخاتمة و... الخ و تساعد هذه المفاهيم توضيح النص وإضاءة جمالياته الفنية.

والنوع الثالث ل ج.جينيت هو metatextuality "الوصفية النصية" الذي يساعد القارئ في إستيعاب النص و تذوّقه... إنه قراءة نقدية للنص وتشمل كتابات تقويمية أخرى، وحتى مقابلات المؤلف الصحفية و... الخ

كما وأن architextuality "جامع النص أو الجامعية النصية" هو النوع الرابع في منهجه و يُعتبر

أكثرهم تجريداً ويشمل فنون وأنواع أدبية، مثل الرواية، القصة الواقعية، التراجيديا، الشعر الملحمي، الشعر الوجداني... أي الأصناف الأدبية الرئيسية والثابتة التي قلماً تتغير أو تتطور بشكل نسبي و بطيئ.. وقد تطرّفنا هنا إلى "الشعر الغنائي – الوجداني" والذي يشكل مادة و صلب موضوع بحثنا، وأخذنا من نتاج الشاعرين نموذجين شعريين لتحليل بنيتهما والجوانب الفنية الأخرى لكليهما..

أما القسم الخامس والأخير من تصنيفات ج.جينيت هو hypertextuality "محاكاة أو التعلّق النصي"، أي علاقة النص B بنص أقدم منه A. كما أن فكرة palimpsests "الأطراس" مهيمنة و ذو أهمية فائقة في منهج جينيت و تعتبر من أهم المحاور فيه. تعني هذه الكلمة "الأطراس"، الرقّ المسموح، اللوح الذي كتب عليه مرات ولكن ليس بالذات إعادة حرفية للكتابة السابقة في كل مرة، بل صياغة جديدة ومبدعة لها. وقدّمنا لتطبيق التصنيفات الخمس نماذج شعرية وقمنا بتأويلها وتحليلها من هذا المنظور لأضاءة الجوانب الجمالية في شعر الشاعرين و روابطهما الفنية الوشيحة مع البعض، بالرغم من خصوصيتهما المتفردة.

Abstract

Intertextuality is the notion that refers to the literal presence of a text in another text and it escalates in the sense that it is incorporated into literary theory. Intertextuality can be used to formulate boundaries around two blending relations; the relations being between critical questioning and texts along with the idea of scrutinizing and interpretation. We can see examples of these concepts within the works of H. Bloom, J. Kristeva, R. Barth, and G. Genette...etc

Kristeva coins the term intertextuality, and by doing so she introduces the works of a famous theorist such as M. Bakhtin.

While exploring Kristeva's view of intertextuality, making it both a literal and effective presence, we can see how a text is being taking out of another text. Therefore, G. Genette opposes the term intertextuality and argues that it should be called transtextuality. In which the ideas and texts involved and connected whether latent or explicit, is the way intertextuality is actually used.

Genette also promotes many subcategories of transtextuality; two of those being architextuality and Kristevan intertextuality which includes: allusion, quotation and plagiarism. Other categories would be metatextuality and paratextuality. The fifth one of these subcategories is hypertextuality which involves any form of relation that relates text B (hypertext) to a (hypotext) text A. This phenomena is most frequently called inter-text by most critics. Inter-text is also characterized by its ability to be identified as a main provider of a text.

This particular study concerns the lyrical poems of two poets: the Persian poet Hafez Shirazy (1325-1389) and the Kurdish poet Abudrrahim Mawalwi (1806-1882) and how they can be classified through G. Genette's method. The author attempts to show the explicit and latent lines of these two poets' poems, along with their poetic atmospheres and surroundings.